

புராணம்

மார்ச் - சூ 1-50

பாடல்

சில வரிகளில் செய்திகள்

ஈழ நண்பர் கழக
மாத இதழ்

□

ஆசிரியர்
நதி

ஆசிரியர் குழு
இரா. திரவியம்

சமந்தா

ச. மா. பன்னீர்ச் செல்வம்

□

ஆண்டு சந்தா
ரூ. இருபது

□

படைப்புகள்
சந்தா

நன்கொடை

அனுப்புதல்

முதலிய

அனைத்துத்

தொடர்புகளுக்கும்

பாலம்

12, முதல் பிரதான சாலை

நேரு நகர்

அடையாறு

சென்னை-20

சென்னை பிப்ரவரி: 7 இந்தியப் படையினருக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் தற்போது நடைபெற்றுவரும் மோதல் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். இரு தரப்பினரும் எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி பேச்சுவார்த்தை மூலம் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாண முன்வர வேண்டும். இவ்வாறு தினகரன் (இலங்கை) நாளிதழ்க்கு அளித்த பேட்டியில் தோழர் பாலகுமாரன் கூறியுள்ளார். அவர் மேலும் தெரிவித்திருப்பதாவது: தற்போதைய சூழ்நிலையில் தமிழ் மக்களின் பொதுவான வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. உளரீதியாகவும் எமது மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். நண்பர்கள் யார்? பகைவர்கள் யார்? என்று குழப்பமடைந்த நிலையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய பாதுகாப்பற்ற நிலை தொடர எவ்வகையிலும் எம்மால் அனுமதிக்க முடியாது.

இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கை எமக்குப் பூரண திருப்தியில்லை. ஆனால் நாம் எதிர்க்கவியில்லை. அதனைத் தடுக்கும் நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடவில்லை. பலவீனம், குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்பதையே விரும்புகின்றோம். உடன்படிக்கையில் இரு விடயங்களில் பிரச்சனைகள் உண்டு. 1. மலையகத் தமிழர் நாடு கடத்தல் தொடர்பான விதி திருப்தி இல்லை. பொதுவான பிரகடனம் மூலம் இவர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை தேவை என்பது தான் எமது கோரிக்கை. இதற்காக நாம் தொடர்ந்து ஜனநாயக வழியில் போராட இருக்கின்றோம். முதற்கட்ட நடவடிக்கைதான் தற்போதைய எமது சுவரொட்டிப் போராட்டமாகும். அரசியல் கைதிகள் பொது மன்னிப்பு விடயத்தில் முக்கிய சட்டப் பிரச்சனை இருக்கிறது. வடக்கு கிழக்கு சகல அரசியல் கைதிகளுக்கும் பொது மன்னிப்பு என்று ஒப்பந்தம் தெரிவிக்கிறது. ஆனால் இலங்கை அரசு வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே பொது மன்னிப்பு இல்லை என்கின்றது. இவ் வடிப்படையில் தான் எமது தோழர் கரன் கூட அண்மையில் கைது செய்யப்பட்டு தற்போது குற்றப்பத்திரிகை கூட வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியப் படை பாதுகாப்பில் அவர் பலாலியில் இருந்தாலும் சிறிலங்கா அரசின் தடுப்பு ஆணையின் கீழ் இருப்பதாகவே நாம் அறிகின்றோம். இச் செயல்கள் எமக்கு நம்பிக்கை இழக்கச் செய்கிறது.

முகில்களின் மீது நெருப்பு

கி. பி. அரவிந்தன்

தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காய் ஒவ்வொரு மொழியிலும் நூல்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. தமிழிலும் நூல்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. நூல்கள் குறுகிய நோக்கம் கொண்டவை அல்ல; அவை பரந்து விரிந்தவை. மனிதரை, அவர் காலத்தை நூல்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றன. இலக்கியங்களே தமிழர்களுக்கு சங்க காலத்தை தோண்டவைத்தது. தமிழில் நூல்கள் சில தளங்களை அறிமுகம் செய்வதில் மட்டுமே தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

தமிழ் பேசும் மக்களை இன்று உலகம் நன்கு அறிந்துள்ளது. தமிழர்கள், தங்களை வீரமாகவும், அசிங்கமாகவும் உலக அரங்கின் மீது அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர். தமிழர்களின் சகல தளங்களின் மீதும் தற்போது பார்வைகள் நீட்டப்பட்டுள்ளன. உலக அரங்கின் தளங்களையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலின் தேடல் தற்போது அதிகரித்துள்ளது.

இலங்கையில் தமிழ் பேசுபவர் தன் வாழ்வின் இருப்பை நிலை நிறுத்த வேண்டிய அவசியம் தோன்றியபோது, ஈழ ஆய்வாளர்கள் உலகின் தாழ்வாரங்களெங்கும் நடக்கத் தொடங்கினர். தன் நண்பர்களைத் தேடினர். பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் பல்வேறு செயலகங்களில் நடந்து செல்லும் அவசரத்தை அவ்வியக்கத்தின் சுவரொட்டிகள் தடுத்து நிறுத்தின. அவைகள் ஒவியங்களாய் வெளிவந்தன. தமிழ் மொழி தெரியாத அவர்களை—அவர்கள் சோகத்தை—துயரக்கதையை அந்தச் சுவரொட்டி ஒவியங்கள் மிக நேசத்துடன் எமக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தன. இன்னமும் நேசம் மிகுந்தவர்களைத் தேடிச் செல்கையில் அவர்களின் நூல்களைப் படிக்க நேர்ந்தது. அந்நூல்கள் அவர்களின் சகல தளங்களையும், பரிமாணங்களையும் எமக்கு வெளிக்காட்டிய போதுதான், தமிழிலும் சகல தளங்களையும் வெளிப்படுத்தும் நூல்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணம் முகிழ்த் தொடங்கியது.

ஒவியங்கள் வரி வடிவ, மொழிகளைக் கடந்தவை. மனிதர்கள் தம் கருத்தைப் புலப்படுத்தத் தொடங்கிய ஆதி காலத்தில், ஒவியத்தையே தனது ஊடகமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பர் ஆய்வாளர்கள். ஈழத்தின் அவலம்,

இந்துமாக் கடலின் காற்றில் கலந்த வேளையில், எம் மொழி தெரியாத, உலகின் நண்பர்களுக்கு, அவ் அவலத்தை—அவ் அவலத்தைச் சுமந்த முகங்களை அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கு ஒவியங்களே துணையாய் அமைந்தன.

முதலில் வாழ்த்து அட்டைகளின் வடிவத்தில், சுவரொட்டிகளில் நாமும் ஒவியத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினோம். அவ் வகையிலேயே ஈழப் புரட்சி அமைப்பு (ஈரோஸ்) தனது 1987ஆம் ஆண்டு நாட்காட்டியில், ஈழத்தின் பிரபல நவீன ஒவியர் மார்க்கினதும் வேறு சில இளம் ஒவியர்களது ஒவியங்களையும் பதிப்பித்திருந்தது.

இவ் வேளையிலேயே ஈழத்தின் இலக்கிய ஆர்வலர்கள், மார்க்கின் ஒவியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட 'தேடலும், படைப்புலகமும்' என்ற நூலை 1987இன் பிற்பகுதிகளில் வெளியிட்டனர். இதில் ஒவியங்கள் மட்டுமல்லாது, ஒவியம் பற்றியதான கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றிருந்தன.

தமிழ் நாட்டில் 'நல்ல ஈழ நண்பரான' ஒவியர் சந்தானம் அவர்கள் 1983ஆம் ஆண்டு வெளிக்கடைப் படுகொலையில் பாதிப்படைந்து, 'குட்டிமணி சிந்திய இரத்தம்' என்னும் ஒவியத்தின் மூலமாக, சென்னையில் ஈழத்தின் அவலங்களை வெளிப்படுத்தும் ஒவியக் கண்காட்சியை நடத்தினார். அவை மேடைகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட தமிழின் வீராவேச உரைகளை விடவும் மிகக் கூடியதாக மனித நேயத்துடன் இங்குள்ள தமிழர்களுக்கு, ஈழத்துப் பிரச்சினையை அறிமுகப்படுத்தியதோடல்லாமல், தமிழர்களை வெகுவாகப் பாதித்தும் இருந்தது. இவைகளை நூல் உருவில் வெளிக்கொணர வேண்டும் என்ற ஆவலினால்—அவற்றை உலகெங்கும் வெளிக்கொணர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தினால், ஈழத்தின் நேசம் மிகுந்த நண்பர் வைகறை அவர்கள் 'முகில்களின் மீது நெருப்பு' என தமிழுக்கு முதல் ஒவிய நூலாய் இதனை வெளியிட்டுள்ளார்.

இவ் ஒவியங்கள் பற்றி அறிமுகப்படுத்தும் இந்திரன் அவர்கள் "ஒவியத்தின் கருப்பொருளும், அதன்பின்னர் கனன்று கொண்டிருக்கும் உணர்வின் தன்மையுமே ஒரு படைப்பின் வண்ணங்களை நிர்ணயிக்கின்றன. ஈழத்தில் தமிழன்—தமிழன் என்று சொல்வதைக் காட்டி

பெண்களே பெண்களைப்பற்றி: சொல்லாத சேதிகள்

1857-ம் ஆண்டு மார்ச் 8-ம் தேதி அமெரிக்கத் தலைநகரான நியூயோர்க் நகரிலே ஊசித் தயாரிப்பு ஆலையில் உழைத்து வந்த பெண்கள் தமது கோரிக்கைகளுக்காக போராட்டம் நடத்தி வெற்றி பெற்றார்கள். உழைக்கும் பெண்கள் முதன் முதலாக தெருவில் இறங்கி தமது கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடி வென்ற சம்பவமாகும் இது. 1910-ல் கேகா பன்கேஹன் நகரில் நடந்த 2வது சர்வதேச சோசலிச மகளிர் மாநாட்டில் கிளாரா செட்சின், அலெக்-சாண்ட்ரியர் ஆகியோர் இத்தினத்தை சர்வதேச உழைக்கும் மகளிர் தினமாக அனுசரிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள்.

உண்மையில் மனிதனை மனிதன் சுரண்டாத, உழைப்புக்கும் திறமைக்கும் முதன்மை கொடுக்கின்ற, ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தவும், வளர்த்தெடுக்கவுமான சம வாய்ப்புகளை வழங்குகிற ஒரு சமூக அரசியற் பொருளாதார அமைப்பிலேயே பெண்கள் சமத்துவத்தை அடைய முடியும். அத்தகைய ஒரு சமத்துவச் சமுதாயத்தைச் சமைப்பதற்கான போராட்டங்களும், அதைத் தொடர்ந்ததான கட்டுமானப் பணிகளும் நடந்து வருகின்ற நாடுகளில் இத்தகைய முன்னேற்றப் போக்கை நாம் காண முடிகிறது. இந்த வகையிலே இன ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுபெறவும், சமூக மாற்றம் வேண்டியும்

ஆயும் மனிதன் படும் வேதனையை உடனடியாகச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்னும் இவரது வேகமும், கருப்பொருளின் உடனடித் தன்மையும் வண்ண ஒவியங்களைத் தீட்டுவதற்கான அவகாசத்தை அவருக்குக் கொடுக்கவில்லை. ஈழப்படுகொலை ஒவியங்கள் பலவற்றை தொடக்கத்தில் பல வண்ணங்களில் தீட்டிய இவர், பின்னர் வெறும் கோட்டுச் சித்திரங்களுக்கு வந்து விடுகிறார்.....

ஈழத்தில் தமிழ் மக்கள் மீது நடந்த கொடூரத் தாக்குதல், சந்தானத்தின் பறவைகளை முடங்களாக்கி, மனிதர்களை குருடர்களாக்கி, சிலுவைகளை உடைத்து, புத்தர் சிலைகளின் தலைகளை நொறுக்கிவிட்டு இருக்கிறது. மனித தேயத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த இந்த தார்மீகக் கோபத்தினால் இவரது ஒவியங்களில் மனித உருவங்கள் மனிதத்துவத்திற்கே உரிய அழகு அற்றுப்போய்க் காணப்படுகின்றன", என்கின்றார். இவ்வகையில் சகல ஊடகங்களின் ஊடாகவும், நம்மை நாம்

ஈழத்திலே நடைபெறும் போராட்டம் பல்வேறு முற்போக்கான அம்சங்களை வெளிக்கொணர்ந்திருந்தது; அதிலே ஒன்று இளம் சந்ததியினரான பெண்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்ட சமுதாயம் பற்றியதும், சமுதாயத்தில் தமது வாழ்நிலை பற்றியதுமான விழிப்புணர்வாகும். அந்த விழிப்புணர்வின் ஒரு வெளிப்பாடான ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்களின் “சொல்லாத சேதிகள்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய விமர்சனக் கூட்டம் ஒன்று சர்வதேச மகளிர் தினத்தன்று சென்னையில் இடம் பெற்றது மிகவும் பொருத்தமான நிகழ்வாக இருந்தது. மகளிர் அரங்கத் (WOMEN'S FOURM) தினர் இதனை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இந்த விவாத அரங்கிற்கு பேராசிரியை சரஸ்வதி இராசேந்திரன் தலைமையேற்க, விஜயா இளங்கோவன், பத்மா, மணிமேகலை, அனுஷியா, கல்பனா ஆகியோர் தமது கருத்துக்களை முன் வைத்தனர்.

தம் மீதான ஒடுக்குமுறை பற்றியும், தம்மைச் சூழவுள்ள சமுதாயத்தின் நிகழ்வுகள் பற்றியதுமான பெண் கவிஞர்களின் பார்வை, தனிகளிலிருந்து விடுபடவும், போராட்டத்தில் பங்குபற்றுவதற்குமான ஆர்வம், தமது இலக்கு குறித்தான தெளிவு, சில வேளைகளில் தவிர்க்க முடியாதபடி வளைந்து போகவும், சமரசம் செய்து கொள்வதுமான போக்கு — என கவிதைத் தொகுப்பு முழுவதும் காணப்பட்ட பல அம்சங்கள் அரங்கில் ஆராயப்பட்டன. இறுதியில் சமுதாய மாற்றமும், அம் மாற்றத்திற்கான பணிகளில் பங்கெடுத்தலுமே பெண்களை தமது தனிகளில் இருந்து விடுவிக்க உதவும் என்ற கருத்தே அக் கூட்டத்தில் மேலோங்கி நின்றது.

தெரிந்து கொள்வது என்பதும், மற்றவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவது என்பதும் அவசியம் என்பதனை இவ் ஒவிய நூல் நமக்குத் தெரிவிப்பதுடன், முகில்களின் மீது நெருப்பை அள்ள மழையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்னும் விருப்பத்தையும் நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

சென்னையில் நடைபெற்ற முகில்களின் மீது நெருப்பு நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்கு பேராசிரியர் இளவரசு தலைமையேற்றார். முதல் பிரதிகளை சிற்பக்கலைஞரும், ஒவியக் கல்லூரி முன்னாள் முதல்வருமான தனபால் வெளியிட்டார். விழாவில் திரைப்பட இயக்குநர் பாஜு மகேந்திரா, திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் பழ. கருப்பையா, ஓவியர் கே. எம். ஆதிழலம், தமிழின் தலைசிறந்த ஆய்வாளர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, எழுத்தாளர் இந்திரன், விமர்சகர் நாகார்ஜுனன் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். படைப்பாளி ஓவியர் சந்தானம் ஏற்புரை வழங்கினார்.

□

எமது வெளியீடுகள்

□

விடுதலைப்பாதையில்

இந்தியா

பகத்சிங்கை பற்றிய நூல்

விலை ரூ 4-00.

□

நதி

வைகறையின் கவிதைத் தொகுப்பு

விலை ரூ 5-00.

□

சமதர்மகீதம்

சமதர்மம் பற்றியும்

சுயமரியாதை பற்றியும்

தமிழில் முதல் முதலாக வந்த

பாடல்களின் தொகுப்பு.

நாகை வே. சாமிநாதன்

விலை ரூ. 4-50.

□

சிட்டகாங் வீரர்கள்

சிட்டகாங் புரட்சியாளர்கள்

பற்றி கல்பதைத் எழுதிய

வரலாற்றுநூல்

விலை ரூ. 15-00.

□

பொன்னி

12, முதல் பிரதான சாலை

நேரு நகர், சென்னை-26.

அவர்களுக்கானதும்...

நமக்கென உள்ளதும்....

அறுத்த கோழியாய்
மனசு துடித்திட
மெதுவாய்க் கேட்டேன்;
“இப்போ நிலைமை
எப்படியிருக்கு?”
கண்களை மூடி
நெற்றியைச் சுருக்கி
துயரில் முனகினாய்;
“பயங்கரம்... பயங்கரம்...”
திரைச் சீலையில்
குறும்புகள் செய்யும்
காற்றும் கூட
மௌனித்திருந்தது.
சன்னலுக்கப்புறம்
வானத்தைப் பார்த்தையில்
ஈழம் பற்றி படித்த செய்திகள்
காட்சிகளாகக்
கண்முன் எழுந்தன.
ஹெலிகாப்டர்கள்...
கவச வண்டிகள்...
சிதறிக்கிடக்கும் மனித உறுப்புகள்...
குமுறிப்புகையும்
வீடுகள்...
இடைக்கிடை-
பயத்துடன் ஓடும்
ஜிரோ மணிதர்கள்...
நீங்கள் இழந்த
பூமியை,
வாழ்க்கையை
நினைத்துப் பார்த்திட
நெஞ்சு கனத்தது.
எவ்விதம் உமக்கு
ஆறுதல் சொல்வது!
எனக்குத் தெரிந்த
வார்த்தைகள் யாவும்
தொண்டைக்குள்ளே
செத்துக்கிடந்தன.
என்னருந் தோழ!
கவிந்திருக்கும்
இந்த இருட்டு
எத்தனை ஆழமாய்
வலியதாய் இருப்பினும்
நாளைய விடியல்
நிச்சயமல்லவா!

ரவிக்குமார்

['தமஸ்' இந்தி நாவல் தற்போது தொலைக் காட்சித் தொடராக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. மத வெறியர்களிடமிருந்து பெரும் எதிர்ப்புகளைச் சம்பாதித்துள்ள இப்படம், சாதாரண மனிதர்களிடமிருந்து பெரும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளது.

இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் ஏற்பட்ட பிரிவினைக் கலவரங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் இப்படம், அக் காலத்தைப்பற்றிய உண்மையான சிந்தனையைத் திறந்துவிட்டுள்ளது எனலாம். இவ்விடப்படையில் புதியதொரு திறந்த மனப்பான்மை (glasnost) மூலம் இந்தியாவின் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட பெரும் துயரங்களைப் பற்றி வருங்காலப் புதிய தலைமுறையினர் தயக்கமின்றிப் பேசும் வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

இங்கு நாவலாசிரியர் பீசம் சகானியின் கட்டுரையை வெளியிடுகிறோம்]

1973ஆம் ஆண்டு நான் 'தமஸ்' (இருள்) என்ற நாவலை எழுதினேன். இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக நான் அதை எழுதியபோது மகாராஷ்டிரத்திலுள்ள பிவண்டி என்ற இடத்தில் இந்து-முஸ்லிம் கலவரங்கள் நடந்தன. நாட்டுப் பிரிவினையின் போது நடந்த பல பயங்கரங்களை இது நினைவூட்டியது. நாவலை எழுத என்னைத் தூண்டியதும் இவையே. எழுதும்போது கடந்த காலச் சம்பவங்களை மீண்டும் அனுபவிப்பது போன்ற கோர அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அன்றைய மேலாதிக்க உணர்வுகளான அச்சம், கொந்தளிப்பு, துடிதுடிப்பு அனைத்தையுமே மீண்டும் அனுபவிக்க நேரிட்டது.

'தமஸ்' நாவலுக்கு களமாக எனது சொந்த அனுபவங்களும், 1947ஆம் ஆண்டு நிகழ்ச்சிகளின் போது நான் கண்டும் கேட்டு மிகுந்த விஷயங்களும் அமைந்தன. நாவலின் பல பாத்திரங்கள் அன்றைய மாவட்ட காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தவர்கள்; என்னுடன் பணியாற்றியவர்கள். மற்றையோர் ராவல் பிண்டியிலுள்ள எனது வீட்டருகே அமைக்கப்பட்ட அகதிகள் முகாம்களில் தஞ்சம் புகுந்தவர்கள்.

இளைஞரின் அனுபவங்கள்

அந்தக்காலத்தில் நான் ஒரு இளைஞன்; தெருக்களில் அலைந்து திரிவேன்; ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட போது கூட நான் தனியாக தெருக்களில் அலைவது வழக்கம். கிராமங்களுக்குப் போய் கலவரங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டியது. கைக்குழந்தைகளை அனைத்தவாறு பெண்கள் குதித்துத் தற்கொலை செய்து கொண்ட கிணற்றையும் கூட நான் பார்த்தேன்.

தமஸ் :

தொலைக் காட்சி தொடர்பற்றி

இவற்றையே நான் எழுதினேன்; எதையும் யாருக்கும் போதிப்பதற்காக நான் எழுதவில்லை. என் மனதிலிருந்த அனைத்தையுமே வெளியே கொட்டிவிட முயன்றேன், அவ்வளவுதான். எனது நாவலில் முடிவற்ற பயங்கரமும், முடிவற்ற இரக்கமுமே பிரதானமாக அமைந்தன. பெரும்பீதியும், வேதனையும் என்னிடம் குடி கொண்டிருந்தன.

ஒரு எழுத்தாளன் எதையும், யாருக்கும் கற்பிக்க விழைவதில்லை. தனது அனுபவங்களையும், எண்ணங்களையும் வாசகர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ளவே அவன் எழுத விழைகிறான்.

முக்கிய பாத்திரங்கள்

நாவலை ஆரம்பித்தவுடன் நான் உருவாக்கிக்கொண்ட பாத்திரங்கள் ஜெனரலும், தந்துவும் ஆகும். ஜெனரல் உண்மையில் வாழ்ந்த ஒரு காங்கிரஸ் கட்சி ஊழியன்; அவன் ஒரு சாதாரண மனிதன்; ஏழைதான்; ஆனால் உறுதியான உள்ளம் படைத்தவன். அரசியல் கொள்கைகளின் நுணுக்கங்களை அவன் அறிய மாட்டான். ஆனால் அக்கொள்கைகளுக்காகத் தம் மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள அவன் தயங்குவதில்லை.

இன்று அவன் இல்லை. 'தமஸ்' தொடர் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்பட்டதும் எனது காங்கிரஸ் கட்சியின் (பழைய) நண்பர்கள் அவனை அடையாளங்கண்டு கொண்டதாகத் தெரிவித்தனர்.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரான தத்துவும் வாழ்க்கையில் நான் கண்டவன்தான். ஆனால் இப்போது அவன் உயிரோடு இல்லை; இவனும் ஒரு எளிய மனிதன்தான்; 'தான் கொன்றுவிட்ட பன்றியால்தான் கலவரம் நடந்தது. எனவே பெருமளவிலான உயிர்ச்சேதத்துக்கும் பொருட்சேதத்துக்கும் தானே காரணம்' என்று துடிக்கும் மனச்சாட்சியுள்ள நேர்மையான மனிதனே அவன். கலவரம் கிராமங்களுக்கும் பரவியதால் உடனடியாக வீடு, வாசலை இழந்து, ஊரை விட்டே ஓடிப்போய், வன்முறைக்கும்பல்களிடமிருந்து தப்பிவிடும் ஒரு முதிய சீக்கியத் தம்பதியும் நாவலில் வருகின்றனர். அகதிகள்

பிரிவினையின்போது நடந்த கலவரங்களால் என்னைப்போல ஒரு தலைமுறையே இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறது. இத்தனை ஆண்டுகளாக அவர்களில் ஒருவர்கூட எனது நாவல் வரலாற்றுக்கு முரணாக அமைந்துள்ளது என்று கூறாமலிருக்கிறார்களே, அது ஏன்?

முகாமில் நான் சந்தித்த அரிநாம் சிங் என்பவரின் சொந்தக் கதைதான் இது.

கமிசனரைப் பார்த்தோம்

கலவரம் முற்றுவதற்குள் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு உதவிக் கமிசனரைச் சந்திக்கப்போன குடிமக்கள் குழுவில் நானும் இருந்தேன். கலவரத்தைத் தடுக்க முன் நடவடிக்கை எதுவும் எடுப்பதில் அவர் அக்கறை காட்டவில்லை. “ஏன் என்னிடமே வருகிறீர்கள்? நேருவைப் போய்ப் பாருங்கள்!” என்று அவர் அன்று என்னிடம் சொன்னதைத்தான் நான் எழுதியிருக்கிறேன்.

கலவரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்கள் உயிரிழந்து, ஏராளமான பொருட் சேதமும் விளைந்த பின்பே அந்தக் கமிசனர் திடீரென்று அகதிகள் மறுவாழ்வுப் பணியில் மட்டும் திறமையாகச் செயல்பட்டார். கலவரங்களைத் தடுக்காத அவர், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் மட்டும் ஏன் அதிக ஆர்வம் காட்ட வேண்டும்? அவருடைய உத்தரவின் பேரில்தான் பெண்கள் விழுந்து தற்கொலை செய்துகொண்ட கிணற்றின் மீது கிருமிநாசினிப் பவுடர் தெளிக்கப்பட்டது. அமைதிக்கு முன்னர் உறுப்பினனாக நான் சென்ற பஸ் ஒவ்வொரு கிராமத்தைக் கடக்கும் போதும் அங்கு தீய்ந்துபோன வீடுகளையும், சிதறடிக்கப்பட்ட பொருட்களையும் தவிரவேறு எதுவும் இல்லாததையும் கண்டேன்.

பிரிவினை ஏற்பட்டதைப் பின்னணியாகக் கொண்டு என்னைப்போலவே பலரும் நாவல்களையும், சிறுகதைகளையும் எழுதியிருந்தனர். யாஷ்பாலின் ஷீதா சத், அம்ரிதா பிரீத்ததின் கவிதையான அஜ் அகான் வாரிஸ் ஷா நூன், கிஷன் சந்திரன் பெசாவா எக்ஸ்பிரஸ், மான் டோவின் தோபா தேக்சிங் உட்படப் பல சிறுகதைகள், குஷ்வந்த்சிங்கின் பாகிஸ்தானுக்குச் சென்ற ரயில் வண்டி ஆகிய பலவற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம். அனைவருமே கலவரங்களை வன்மையாகக் கண்டித்தனர். நானும் அவர்களைப் போல நிதானத்துடன் ஜனநாயக உணர்வுகள், மதச்சார்பின்மை ஆகியவற்றின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தேன். இதுவே நாமனைவரும் பெருமிதம் கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

எனது நாவலுக்கு அமோக வரவேற்பு இருந்தது. 1975ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய

அகாடெமி விருதும் அதற்கு வழங்கப்பட்டது. பல பதிப்புகள் வெளியானது மட்டுமன்றி ஆங்கிலம், கன்னடம், பஞ்சாபி மொழிகளிலும் அது வெளிவந்தது. பல பல்கலைக்கழகங்களில் பாடநூலாகவும் இன்றும் உள்ளது.

இப்படி கடந்த 15 வருடங்களாகப் பழக்கத்திலுள்ள என் நாவலைக் கண்டித்து இதுவரை ஒரு கட்டுரை கூட எழுதப்படவில்லை. யாரையும், எந்த மதத்தினரையும் இழிவுபடுத்துவதாகவோ, வரலாற்றுக்கு முரணாக அது எழுதப் பெற்றதாகவோ யாரும் இதுவரை குற்றம் சாட்டவில்லை. பிரிவினையின்போது நடந்த கலவரங்களால் என்னைப் போல ஒரு தலைமுறையே இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறது. இத்தனை ஆண்டுகளாக அவர்களில் ஒருவர்கூட எனது நாவல் வரலாற்றுக்கு முரணாக அமைந்துள்ளது என்று கூறாமலிருக்கிறார்களே, அது ஏன்?

எப்படிப்பட்ட கால கட்டம்?

நமது நாட்டின் வரலாற்றில் நாற்பதுகள் ஒரு கொந்தளிப்பான காலகட்டதைப் பிரதிபலித்தன. இரண்டாம் உலகப் போர் தொடர்ந்து நடந்தது. இட்லரின் நாஜிப்படைகள் ஐரோப்பாவை விழுங்கிக் கொண்டிருந்தன. இந்தியாவில் ‘வெள்ளையனே வெளியேறு’ இயக்கம் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு எதிராக வெடித்தது. நாட்டின் முக்கியத் தலைவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். மக்கள் இதனால் ஆத்திரமுற்று தாமாகவே கிளர்ச்சியை முன் கொடுத்துச் சென்றனர். பிரிட்டிஷ் அரசு அப்போது தான் முதன் முறையாக விமானக் குண்டு வீச்சின் மூலம் ஊர்வலம் போனவர்களைக் கொன்று குயிக்கும் தொடங்கியது. பயங்கரமான ஒடுக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. இதே காலகட்டத்தில்தான் ஹிரோஷிமா, நாகசாகி மீது அணுகுண்டுகள் போடப்பட்டு பெருநாசம் விளைவிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் வங்காளத்துப் பஞ்சத்தால் மட்டும் முப்பது லட்சம் பேர் இறந்தனர். இந்தியாவில் விடுதலைப்போராட்ட உணர்வு தலை தூக்கியிருந்தது. 1945 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் ஏற்பட்ட கிப்பற்படைக் கிளர்ச்சியையும் நாம் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

இக்கால கட்டத்தில்தான் வகுப்புக்கலவரம் என்ற ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்து விடுதலைப்

போராட்டத்தை ஒடுக்க பிரிட்டிசார் முயன்றனர். ஒருபுறம் அதிகார மாற்றத்துக்கான பேச்சுவார்த்தையை நடத்திக் கொண்டே, மறுபுறம் விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சிதைக்கும் சதியை பிரிட்டிஷ் அரசு மேற்கொண்டது. முஸ்லிம் லீக் கட்சியை பல்கிப் பெருகிய ஓர் அரசியல் சக்தியாக பிரிட்டிசார் வளர்த்தனர். பல சீமான்களும், நிலப்பிரபுக்களும் முஸ்லிம் லீக்கில் சேர்ந்து கொண்டதும் பிரிட்டிஷ் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியே!

கலவரங்களையும், தேச உணர்வுகளையும் தூண்டுபவர்கள் எல்லா மதங்களிலும், வகுப்புகளிலும் இருப்பார்கள். உண்மையில் துவேசவாதிகளுக்கு எந்த மதமும் சொந்தமல்ல. அவர்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியானவர்கள் தாம். ஒரு இந்து மதவெறியனுக்கும், முஸ்லிம் மதவெறியனுக்கும் அடிப்படையில் எந்த பெரிய வித்தியாசமுமில்லை. அதே போல், எந்த மத வெறியனையும், அவன் சார்ந்துள்ள மதத்தின் பிரதிநிதியாக நாம் கொள்ள முடியாது. நான் எழுதிய நாவல் உண்மையில் மனித உணர்வுகளின் தொகுப்பாகும். ஒரே இடத்தில் ஒற்றுமையுடன் அமைதியாக வாழ்ந்த வெவ்வேறு மதங்களைச் சார்ந்த மக்கள், மதவெறியால் எப்படி ஒருவரையொருவர் வெட்டிக் கொள்ளாமளவுக்கு வெறிபிடித்தவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள் என்பதையே என் நாவல் விளக்குகிறது. மத வெறியே இன்னும் நமது சமுதாயத்தை ஒரு நோயாகப் பிடித்துள்ளது. இத்தகைய வெறியர்கள் எல்லா மதங்களிலும் இருக்கிறார்கள். இதைத்தான் என் நாவலில் வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளேன்.

அப்படியிருக்கும் போது, குறிப்பிட்ட ஒரு மதத்தினரையே நான் கண்டித்துள்ளதாக என் மீது குற்றஞ்சாட்டுவது எந்த வகையில் நியாயமாகும்?.

கலவரங்கள் மீண்டும் !

'தமஸ்' மதக் கலவரத்தைத் தூண்டுபவர்களை மட்டுமே தனது கருவாகக் கொள்ளவில்லை; மாறாக கலவரங்களால் ஏற்படும் பயங்கர விளைவுகளையும் மக்களின் பெரும் துன்பத்தையுமே அது சித்தரிக்கிறது. தொலைக்காட்சித் தொடரைப் பார்த்த யாருக்கும் இது சரியாகப் புரிந்திருக்கும். மேலும், நாவலின் சம்பவங்கள் அனைத்துமே உண்மைதான். நமது நாடு இந்தக் கொடூர சம்பவங்களினூடேதான் பிறந்தது.

இவற்றின்போது பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்கள் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். (அதே சமயம் சிலர் மனிதாபிமான உணர்வுடனும், ஆண்டவனுக்கு அஞ்சியும் நிராதரவான வேற்று மதத்தினரைக் காப்பாற்றியும் உள்ளனர்).

மீண்டும் இதுபோன்ற கொடுமைகளை நாம் அனுபவித்துத்தான் ஆக வேண்டுமா? பொதுவாக கலவரங்களை முதலில் தூண்டியது யார்? என்ற கேள்வியை ஆராய்ந்து தர்க்கம் செய்வதில் பொழுதை வீணடித்து கலவரங்கள் தொடர்வதை நாம் அனுமதிக்க முடியுமா?

நம்பிக்கை நட்சத்திரம்

நிராதரவாக நிற்கும் முதிய சிக்கியத் தம்பதிக்கு ஒரு முஸ்லிம் பெண்மணி உதவுவதும், முஸ்லிம் பள்ளியாசிரியர் ஒருவருக்கு குரு கோவிந்த் சிங்கின் வானேந்திய சிக்கியப் பெண்மணி உதவுவதுபோல நிகழ்ச்சிகளும் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களாக 'தமஸ்' நாவலில் உள்ளன. மனிதப்பண்புகள் இன்னும் மறைந்து விடவில்லை என்றாலும் இங்குமங்குமாக எழும் மனிதாபிமானத்தால் இதைத் தாக்குப்பிடிக்க முடியுமா என்ற கேள்விக்குறியும் உள்ளது.

'தமஸ்' தொடரைப் பார்த்தவர்களிடமிருந்து எனக்கு நிறையக் கடிதங்கள் வருகின்றன. வயதானவர்கள் பலரிடமிருந்து தம் இளமை வாழ்வை மீண்டும் பார்த்ததாகக் கூறும் கடிதங்கள் வருகின்றன. யாருமே என்னை எந்த ஒரு மதத்தினரையும் புண்படுத்துபவறாகக் கருதவில்லை. இதிலிருந்து ஜனநாயக உணர்வுகள், மனிதாபிமானம், மதச் சார்பற்ற தன்மை ஆகியவற்றை அவர்கள் பெரிதும் மதிக்கிறார்கள் என்பது விளங்குகின்றது.

நிகலானிக்குப் பாராட்டு

எத்தனையோ குற்றச்சாட்டுக்களைப்பெற்று விட்டதாயினும், 'தமஸ்' ஒரு தரமான தொலைக்காட்சிப் படமாக உருவாகியுள்ளது என்றே கூறவேண்டும். கலைக் கண்ணோட்டத்துடனும், முழுமையான ஈடுபாட்டுடனும் இப்படத்தை உருவாக்கியதற்காக, காவியத் தன்மையுடைய ஒரு நாவலைப் படமாக்கிய அரிய செயற்பாட்டுக்காக, கோவிந்த் நிகலானி ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையைப் படைத்து விட்டார் என்றே கூறவேண்டும். இதற்காக தொலைக்காட்சி நேயர்கள் அவருக்கு நன்றி தெரிவிப்பார்கள்.

(நன்றி : இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், பிப்ரவரி 15)

□ அறிவுமதி □

ஆயுளின் அந்தி வரை

சமூக மதிப்பீடுகளும் சமூக லட்சியங்களும் ஒருபுறம், தனி மனித மதிப்பீடுகளும் தனிமனித லட்சியங்களும் மறுபுறம்.

எந்த லட்சியத்துக்கு எவ்வளவு மதிப்பு என்று கணக்கு பார்க்கும்போது ஒரு கட்டத்தில் கிழித்துப்போடப்படாத மதிப்பீடுகள் மிகக் குறைவுதான்.

காதலார்ந்த பெண்ணுக்கும் ஆணுக்குமான கருத்துலகமும் கனவுலகமும் தனி.

இதில் சுகமான சோகங்களும் பைத்தீயக் காரத்தனமான பாசநிலைகளும், தன் மனசுக்குத் தானே கற்பித்துக் கொள்கிற நியாயங்களும் எனப்...பலப்பல.

எல்லாவற்றையுமே ஒரு நிலையில் மதிப்பற்றவையாக்கி மாற்றிப்போட்டுப்போய் விடுகிறார்கள் காதலுக்குரிய ஆணும் பெண்ணுமே.

எதார்த்தத்தில் ஆளுக்கொரு அளவுகோல் ஆளுக்கொரு நியாயம்.

இந்நிலை மனித வரலாற்றில் தொடர்ந்து வரும் விதியோட்டம்தான்.

அறிவுமதி கவிதைகளில் காதலர்கள் தம் தம் தனித்தனவுகளோடு வருகிறார்கள். 'ஆயுளின் அந்தி வரை' எனும் தலைப்பில் அவர் கவிதை தொடர்ந்து இடம்பெறும். கஜல் பாணியில் எழுதப்பட்ட இக்கவிதைகள் நூல் வடிவில் விரைவில் வெளிவர இருக்கிறது.

ஆயுளின் அந்தி வரை

என்னை
எல்லோருக்கும் பிடித்திருக்கிறது.
அவனையும்
எல்லோருக்கும் பிடித்திருக்கிறது.
எங்களைத்தான்
யாருக்குமே
பிடிக்கவில்லை.

□

மேல் இமைகளில்
நீ இருக்கிறாய்.
கீழ் - இமைகளில்

என்னுரை

எனக்கு இடையூறாக இனியும்
இருக்காதீர்கள் என்கிறாய்.
பெண்ணே!

நான் இமைப்பதால் உன் கண்கள்
தளும்பும் எனில் நான்

இமைகளைத்
தைத்துக் கொள்கிறேன்.

நான் சுவாசிப்பதால் உன் காற்றுக்கள்
அசுத்தமாகும் எனில் நான்

சுவாசப் புற்றுக்களை

அடைத்துக் கொள்கிறேன்.

நான் அழுவதால் உன் புன்னகைகள்

வழுக்கும் எனில் நான்

உப்பங்கழியில் போய்

அமர்ந்து கொள்கிறேன்.

நான் நடப்பதால் உன் வாழ்க்கை

இடறும் எனில் நான்

மயானப் பாயில் போய்

படுத்துக் கொள்கிறேன்.

நான் நினைப்பதால் உன் ஞாபகங்கள்

உறுத்தும் எனில்

மன்னிக்கவேண்டும்... பெண்ணே

அந்த உறுத்தலை மட்டும் நீ

அனுபவித்தே ஆக வேண்டும்.

அன்புடன்

அறிவுமதி

நான்
இருக்கிறேன்.
இந்தக்
கண்கள்
தூங்கி விட்டால் என்ன?

□

நீ இருக்கும் மாளிகைக்குள்
மரணமும்
தண்டனை இல்லை.
நீ இல்லாத சிறைக்குள்
ஆயுள்
என்னைத்
தண்டிக்கும்.
மரண தண்டனையை விட
ஆயுள்
தண்டனை
எவ்வளவு கொடுமையானது!

□

இனி
பார்க்க வேண்டும் என்கிற ஆசை
வருகிற போதெல்லாம்
அந்த
வானத்தைப்
பார்த்துக் கொள்ளலாம்.
எங்காவது ஒரு புள்ளியில்
நம்
பார்வைகளாவது
முடிச்சுப் போட்டுக் கொள்ளட்டுமே!

□

காத்திருக்கும் பொழுதுகளில்
உதிரும் இலைகளிலும்
உன்
காலடி ஓசை!

□

சிலந்தியைப் போல்
மெல்ல
மெல்ல

பின்னிய இந்தக்
காதல்
நமக்கு மாளிகை.
மற்றவர்களுக்குத்தான்
ஒட்டடை.
அணு அணுவாய்ச் சாவதற்கு
முடிவெடுத்த பிறகு...
காதல்
சரியான் வழிதான்!

□

நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு
வருகிறாய்
எனது சூரியன்
வானவில் ஆகி விட்டது!

□

சந்திக்கும் நேரத்தில்
அறிவிப்பில்லாமல்
மழை!
இந்த இயற்கையை விட்டால்
நம்மை
வாழ்த்துவதற்கு
யாரிருக்கிறார்கள்?

□

தாமதத்திற்காக வருந்தாதே.
எத்தனை
வாசல்களைத் தாண்டி
நான்!
இப்போது புரிகிறது...
கண்களுக்கு எட்டாத தூரத்தில்
உனக்காக நான்
புறப்பட்ட புள்ளி.
மயானத்திற்குப் போகும் வழியில்
உன்னைச் சிலுவையாக்கி
என்னை
அறைந்து கொள்வேன்...
கவிதைகள் கசிய
நம்
பேனாக்களால்.

□

(தொடரும்)

வெண்ணாற்றங்கரையில்

- □
□

காற்றிலும்,
நீரின் வாடை.
நீரிலும்,
ஒலியின் தாளம்.
நீராடை விலகிய
மருத நிலம்
பச்சையாய். சிரித்தது.
எனக்குள் மோகம்.

மழலையின் கன்னங்களில்
வழியும் கண்ணீர்.
மெல்லென அசைந்தபடி
நீரின் ஓடை.
காணிரிக் கால்வாய்.

வெண்ணாற்றின் நுரைகள்
படிகளில் படியும்
வீடுகள்...

தூசுபடர்ந்த கூரைகள்.
காரை பெயர்ந்த சுவர்கள்
நூற்றாண்டின் பெருமூச்சு.

சாணிப்பால் கொடுத்தவர்,
கசையை கையில் கொண்டவர்,
இன்னமும்...
எக்காளத்துடனும்,
நான்கு குண
தளதளப்புடனும்.

குடிசையின்
ஓலைக் கீற்றுகள்,
முதுகினில், இடுப்பினில்,
தடவ...

ஊரின் புறத்தே
முகங்களில்
சேறுகள் அப்பி,
காந்தித் தாத்தாவின்
“கடவுளின் குழந்தைகள்...”

ஆடைகள்
உடலை மறைக்க,
பால் பேதம்
கூர்மை பெறும்.
ஆடைகள் குறைத்து
நீரினில் அளகையில்,
கணுக்காலில் பாதத்தில்,
புணர்தல் அற்று...
முழுமையில் குழையும்.
தமிழன்
மறைத்தவற்றின்
எச்சங்கள்,
வெண்ணாற்றங்கரையில்.

தேவ அடியாளாய்
பூத்தாள் மாதவி.
காதலன் கள்வனான்,
சூலவழக்கை ஒழித்தாள்,
மணிமேகலையை
துறவி யாக்கினாள்,
கோவலன் கொலையுண்டான்.
கண்ணகி...
கையில் நெருப்பேந்தி
மதுரைக்கு தீயிட்டாள்.

காவியச் சிலம்பின்
நர்த்தனம் நிகழ்ந்த,
காவிரி விளைநிலம்.
வெண்ணாற்றங் கரையோரம்.
மணல்களில் என் கரல்புதைய.

நந்தியை
காவல் வைத்து,
வட்டக்கல்
பாரம் வைத்து,
நடமிட,
கருவறை
உட் சென்றவன்.
படைத்தவன்
மறைந்து போனான்.
ராஜனீதியில்
ராஜ ராஜன்
குதிரையின் குளம்படிகள்.
ஈழ, சிங்கள
போர்க் கைதிகளின்
காலடிகள்.

ஈழத்துணவு
வந்திறங்கிய,
காவிரிப்பூம் பட்டினம்,
கடலில் மறைந்தது.
ஈழத்தின்
கண்ணீர்,
கடலில் கலக்குது.
என்னுள்,
இரத்தக் கசிவு
அதிகரித்தது.

பசுமை படர்ந்த
காவிரி மண்ணில்
முதுமை மணல் மேடுகள்.
உதிர மாட்டாமல்
இறுகி இருந்தது.
ஒவ்வொரு உரையையும்
ஆயிரம் தூண்கள்
தாங்கி நின்றன,
இடத்தை அடைத்தபடி.
மானுடம்
முடங்கி கிடந்தது.
இருட்டிலும்
நீர்மை
படர்ந்திருந்தது.

கி. பி. அரவிந்தன்

ஆர். சிவக்குமார்

உற்சாகத்துடன் கவிதையிலும், கவிதை பற்றிய விவாதங்களிலும் ஈடுபாடு காட்டுவதில் சமகாலத் தமிழ்க் கவிஞர்களிடையே விக்ரமாதியன் முக்கியத்துவம் கொள்கிறார். தனக்கு நேர்ந்துவிட்ட வாழ்க்கைக்கு உயிர்ப்புடன் எதிர்வினை காட்டுவதில் இவருடைய கலை தீவிரம் பெறுகிறது. இவருடைய கவிதைகளை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்குவது இவருக்கும், வாசகர்களான நமக்கும் நன்மை தரும் செயலாக இருக்கும் மூன்று அம்சங்களில் இவருடைய கவிதைகள் என்னை ஈர்க்கின்றன.

1. இவர் தன் வாழ்வனுபவங்களை கலை நேர்மையுடன் கவிதைகளாக்குகிறார். இது எல்லா நல்ல எழுத்தாளர்களுக்குமான பொது அம்சம்தான் என்றாலும், இவரைப் பொறுத்த வரை இது ஒரு பிரத்தியேக தளத்தில் இயங்குகிறது. வேருன்றி விட்ட சமூக ஒழுங்குகளும், நியதிகளும் விக்ரமாதியனிடத்தில் முரண்கொண்டுள்ளன. இந்த முரண்பாடும் ஒரே சீரான போக்கில் செல்வதில்லை. சில சமயங்களில் இயல்பாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டும், சில சமயங்களில் ஒரு நெருடலை இவருக்கு ஏற்படுத்தியும் செல்கிறது. இதில்தான் இவருடைய நேர்மையே அடங்கியிருக்கிறது. இது மாதிரியான எழுத்து தமிழில் அபூர்வமாகவே நமக்குக் கிடைக்கிறது.

2. பாசாங்கற்ற எளிமையான கவிதை விக்ரமாதியனுடையது. கவிதைக்கரு, அமைப்பாக்கம் இரண்டிலும் இந்தப் பாசாங்கின்மை வெளிப்பாடு கொள்கிறது. படிமங்களையும், உருவகங்களையும் கவிதையின் உயிர்நாடியென கவிதை விமர்சகர்கள் வற்புறுத்தினாலும், இவருடைய பெரும்பாலான கவிதைகள் ஒரு நேரடித்தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. இந்த நேரடித்தன்மையை இவர் பெரும்பாலும் சரியாகவே கையாள்கிறார். இவருக்குக் கைவரும் இயல்பான கவிதை வேகம் இவருடைய எளிமையை நீர்த்துப் போகாமலிருக்கச் செய்கிறது.

3. இவரே சொல்லிக் கொள்கிற மாதிரி இவரிடம் இயங்கும் திராவிட மரபு மனம் மிக ஆரோக்கியமான இலக்கிய அம்சம். தமிழ்க் கவிதையின் பாரம்பரிய நீரோட்டத்தில் இவர் இயல்பாகக் கலந்து விடுகிறார். இந்தமண், இந்த மொழி, இந்த கலாச்சாரம் என்ற மரபு

தந்துள்ள பலன்களை விக்ரமாதியன் சுவீகரித்துக் கொண்டுள்ளார். சில நவீன தமிழ் எழுத்தாளர்களிடையே மரபு குறித்த பார்வை நோயுற்றதாக உள்ளது என்பதை இந்த இடத்தில் குறிப்பிட்டாக வேண்டிய கட்டாயமிருக்கிறது.

இனி 'உள்வாங்கும் உலகம்' பற்றி :

நேர்மையும் கனிமனமும் கொண்ட தனி மனிதன் ஒருவன் கபடமான சமூக நியதிகளோடு ஒத்துப்போக முடியாத அவலம் இவரது பிரதான பிரச்சனை. மனிதத்தன்மையற்றதும், நச்சுத்தன்மை கொண்டதுமான ஒரு சூழலில் தன்னைப் பொருத்திக் கொள்ளவேண்டிய கட்டாயம் இவரை வெகுவாகத் துன்புறுத்துகிறது. இந்தச் சமூகத்தில் இவர் விரும்புவது 'நதிக்கரை நாகரிகம்' தான்; ஆனால் விதிக்கப்பட்டது நெரிசல் மிக்க நகரம். எளிமையும், சுகமும், அன்பும் நிறைந்த ஓர் உலகத்துக்கு ஏங்குபவர்களுக்கு பார்க்க கிடைப்பது,

அவரவர் வயிற்றுக்கு(ம்)
அவரவர் அடித்துக்கொள்ள
அங்கிங் கெனாதபடி
எங்கும் எரியும் தீயும்,
'வெளியெங்கும் வியாபித்து
வெக்கை பரவும்' காட்சிதான்.

ஐம்பது ரூபாய் ரேஷனுக்குப் புரட்ட முடியாத பிள்ளையாகவும் வாழ்த்தெரியாத கணவனாகவும் உள்ள பல சாதாரண மனிதர்கள் கடவுளையும், விதியையும், ஜாதகத்தையும் நம்புவது போலத்தான் இவரும் நம்புகிறார். ஆனால் ஒரே வீச்சில் இந்த சாதாரண நபர் கவிஞராகி விடுவது

'நட்சத்திரங்களுக்கு வானம்
நமக்கு?' என்ற வரியில்தான்.

இவருடைய சில கவிதைகளை சுய பரிதாபம் மிக்கவை என்று சிலர் நிராகரித்து விடக்கூடும். சுய பரிதாபத்தை வெல்வது 'வித்தகர்க்கல்லால் வேறேயாருக்கு வாய்க்கும்? நான் கவிதையில் பார்க்க விரும்புவது வித்த கணையல்ல; தன் வாழ்வுக்கு நேர்மையாக

நூலகம்

உள்வாங்கும் உலகம்
விக்ரமாதியன்

உள்ள கவிஞனைத்தான். சுய பரிதாபம் உள்ள கவிதைகள் சமூக நேரங்களின் அறிகுறிகள் என்ற அளவில் தேவையானவைதான் என்று படுகின்றது.

ஓடவொரு காலம்
உட்கார ஒருகாலம்
உண்டு எல்லோருக்கும்
ஓடவும் முடியாமல்
உட்காரவும் முடியாமல்
ஒழியும் என்காலம்'

என்று எழுதும் விக்ரமாதியன் தான்,

'தயவு செய்து
உங்கள் நிபந்தனைகளை முன்விதியுங்
கள்
கடைசி நிமிஷத்தில்
கட்டாயப்படுத்தாதீர்கள்
மண்டியிடவோ மறுதலிக்கவோ
யோசிக்க வேண்டும் நான்!

என்று சுய பரிதாபத்தை மீறி தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளும் முயற்சியையும் செய்கிறார்.

இன்பம், துன்பம்; நம்பிக்கை, அவநம்பிக்கை; சமூகமனிதன், இளைஞன், என்ற எதிர்முனைகளிடையே இழுபட்டு அல்லல்படும் நம் வாழ்வைத்தான் இத்தொடரில் நாம் பல இடங்களில் எதிர் கொள்கிறோம்.

(என்) வீடு
ரொம்ப சின்னது
யாராவது நண்பர்கள் வந்தால்
தங்க வைக்க முடியாது
இரவில்
ஏதாவது தோன்றினால்
இருந்து எழுத முடியாது
எதையும்
போட்டது போட்டபடி
போடமுடியாது
இஷ்டத்துக்கு
சிகரெட் பிடிக்க முடியாது
கடன்காரர்கள் தேடிவருகையில்
ஒளிந்து கொள்ள முடியாது
அண்டை வீட்டாருக்குத் தெரியாமல்
எந்தக் காரியமும் முடியாது.

இத்தனை அவஸ்தைகளும் தரும்அதே வீடு தான் வேறொரு தருணத்தில் வேறொரு பரிமாணமும் கொள்கிறது.

'வரவேற்று
வைத்துக்கொண்டது இப்போதும்
அன்றைக்கு
அம்மா
இன்றைக்கு
மனைவி
என்றைக்கும்
வீடுதான்
விசராந்தியாக இருக்க இங்கே
வாய்த்தது எப்போதும் வீடுதான் !

வீடு தன் பௌதீக இருப்பைத் துறந்து ஆண்மீகப் பரிமாணம் பெற்று விடுகிறது.

'என் தோட்டத்தில்
சில சில பூக்கள்
என் வானத்தில்
கொஞ்சம் கொஞ்சம் நட்சத்திரங்கள்
என் நதியில்
சிறிது நீரோட்டம்
காத்திருக்கிறேன் நான் !

இது ஒரு காட்சி. கொஞ்சம் கழித்து

'மெல்ல
வற்றிக்காய்ந்தது நதி
விரிந்து
பரந்து சுட்டது மணல்வெளி
வானிலிருந்து
வரவில்லை மழை
முகத்துவாரத்தில்
காத்துக்கிடக்கிறது கடல் !

நம்பிக்கையும், கொஞ்ச இன்பமும் கரைந்து போகும் நிஜம், மனித வாழ்வின் தவிர்க்கவியலாத அம்சம். இது இங்கே கவிதையாகியிருக்கிறது.

இந்த அவலமான வாழ்க்கை இவரை முற்றாக சிதைத்து விடவில்லை என்பதற்கான சான்றுகள் இவர் கவிதைகளிலேயே இருக்கின்றன. அன்பான மனைவியையும், குழந்தைகளையும் 'மனசு கிடந்து அடித்துக்கொள்ள', பிழைப்புக்காகப் பிரிந்து வந்தபோதும், முதல்

பேருந்தின் ஓட்டுநர் இருக்கைக்குப் பின்புற ஜன்னலோரம் உட்காரத் தெரிகிறது இவருக்கு. பிரிவு ஏற்பட்ட அன்றைய அதிகாலை வியாபித்திருந்த சாரல் மழைக்குப் பின் ஏற்பட்ட சுகமான குளிரை அனுபவிக்கத் தெரிகிறது இவருக்கு. இவர் சுகித்த பெண்களின் நல்ல குணம்சங்களைப் போற்றும் மனமே இவரைக் காப்பாற்றுகிறது.

பிற கவிஞர்களிடமிருந்து இவரை வேறுபடுத்தும் இன்னொர் அம்சம், தன் கலையைப் பற்றியும், தன் சுதந்திரத்தைப் பற்றியும் இவர் எப்போதும் தீவிரமாகக் கவலை கொள்வது. 'வினாக் அழிந்தாலும் நான் கலைஞன்' என்ற உணர்வு இவரை விட்டு எப்போதும் அகலுவதில்லை. விவஸ்தையின்றி சினிமா சம்பந்தப்பட்ட மூன்றாந்தர நபர்களுக்கும், பிறரால் நல்ல கலைஞர்களைக் குறித்தும் 'கலைஞன்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு நல்ல கலைஞன் தன்னைத் தானே கலைஞன் என்று அழைத்துக்கொள்வது கொஞ்சம் வித்தியாசமாகத்தான் படுகிறது. சிலருக்கு இது அகங்காரமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இதில் ஒரு பெருமிதமும் நம்பிக்கையும் தான் தோன்றுகிறது. சுயமரியாதை தொனிக்கும் சொல்லாகத்தான் இது படுகிறது. தமிழர்களான நமக்குக் கலைஞர்கள் மற்றும் கலைகளின் மேன்மை, மரியாதை குறித்து ஆரோக்கியமான பார்வை கிடையாது. கலையை Conscious ஆக பாவிக்கும் மனப் பான்மையும் தமிழ்க் கலைஞர்களுக்குக் கிடையாது. தான் கலைஞன் என்ற எண்ணம், விசுரமாதியனைப் பொறுத்தவரையில் தன் இருப்பு குறித்த நியாயத்திற்கும், பிரதிசூலமான சூழலில் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் சுதந்தரப் போக்கிற்கும் வலுவூட்டுவதாக அமைந்திருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. தான் ஒரு கலைஞன் என்ற எண்ணம் உணர்வு பூர்வமாக பாரதி, ஜெயகாந்தன் ஆகியோரிடையேயும் இருந்ததை இங்கு நாம் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

லெளகீக தளத்திலிருந்து மேலெழும்பி தத்துவ விசாரத்திற்கும் விசுரமாதியனுடைய கவிதை சில சமயம் போகிறது. இவருக்கிருக்கும் தத்துவப் பிரச்சனைகள் அருபத்திலிருந்து பிறந்தவையல்ல; தொட்டுணரும் வாழ்வி லிருந்து இயல்பாக முளைக்கும் பிரச்சனைகள் தான் அவை.

‘யார்
கண்ணினும் படாது
எவர்

நினைவினும் நில்லாது
மேகம்
மறைவது போல
காணாமல் போக
என்ன வழி
காணாமல் போகும்வரை
கணக்கில்லாத பிரச்சனைகள்
கணக்கில் இல்லாமல் போனால்
காணாமல் போகும் பிரச்சனைகள்
காணாமல் போனபின்பும்
நாணாமல் பேசலாம் நாலுபேர்
ஆனாலும் காணாமல்
போவதெப்படி’

வாழ்வு நதியின் மாயத் தோற்றங்களைப் பேசுகிறது இன்னொரு கவிதை.

‘அக்கரையில்
என் தோட்டம் காடு வயல்கள்
இக்கரையில்
என் வீடு வாழ்வு மனசு
நதி
எதிரில்’

என்பது போன்ற கவிதைகளில் ஒலிக்கும் குரல் தமிழ்ச் சித்தர்களினுடையதாகத்தான் கேட்கிறது. இந்தக் குரல் இன்னும் வலுவாக,

‘இதிகாசமும்
வரிகளாலானது
வரிகளையுடைத்தால்
வாக்கியங்கள்
வாக்கியங்களை முறித்தால்
வார்த்தைகள்
வார்த்தைகளைப் பிரித்தால்
எழுத்துகள்
எழுத்தில்
என்ன இருக்கிறது’

மேலெழுந்தவாரியாக இக்கவிதை இதி காசம், எழுத்து போன்றவற்றின் ஸ்திரத் தன்மையையும், பருண்மையையும் குறித்த கேள்விகள் என்று தோன்றினாலும் இது உண்மையில் மனித வாழ்வு பற்றியதுதான். வாழ்வு ஒரு பொதுப்பார்வையில் அர்த்தமுள்ளதாகவும், முக்கியத்துவமுடைய ஒரு பொருளாகவும் தோன்றலாம். ஆனால் அதனுடைய கூறுகளைப் பிளந்து பார்த்தால் அதனுடைய

வெறுமையும், மாயத்தன்மையும் தோன்றுகின்றன.

‘எனது தள்ளாடும் நிழலோடு நான்’ என்ற கவிதையில் இவருடைய தள்ளாடும் நிழல் இவருடைய தோல்விகளுக்கான, சரிவுகளுக்கான குறியீடாக இருக்கிறது. இக்கவிதையும் ஒரு பெளதீக அனுபவத்தைத் தத்துவத் தளத்திற்குக் கொண்டு செல்கிறது. தோல்விகள் இவரை விழுங்கப் பார்த்தாலும், அவற்றையும் மீறி வென்று மேற்செல்வேன் என்று கூறுகிறார். எப்படியிருப்பினும் இவருக்கும், இவருடைய தள்ளாடும் நிழலுக்கும் உள்ள உறவு பிரிக்க முடியாதது.

‘எனது

தள்ளாடும் நிழல்

எங்கே போகும்

என்னை விட்டு

நான்

எங்கே போவேன்

எனது

தள்ளாடும் நிழலை விட்டு

எனினும்

எனது தள்ளாடும் நிழல் சமயங்களில்

என்னை விழுங்கப் பார்க்கும்

நான்

எனது தள்ளாடும் நிழலை

மிதித்து மிதித்து நடப்பேன்’

திருவேற்காடு போய் அம்மனைத் தரிசிக்காமல், மஹாபலிபுரம் போய் சிற்பங்களைப் பார்க்காமல், பெண்களோடு மட்டும் ‘போய்வந்த’ ஒரு சுகபோகி; ‘எப்போதோ / இறந்து போன / செண்பகச் செடிகளுக்காக / இப்போதும் கவிதையில் / வருத்தப்பட முடிகிற’ ஒரு மென்மையான ஒரு மனுஷன்; விலைகூவி விற்க சாக்கு இருந்தாலும், வியாபாரி அல்ல, வீணாக அழிந்தாலும் ஒரு கலைஞன்; தீப் பெட்டிப் படம் / சேகரித்துக் கொண்டிருக்கும் தன் மகனுக்கும் கவிதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் தனக்கும் அடிப்படையில் பெரிய வித்தியாசமொன்றுமில்லை என்று கண்டுகொண்டுவிட்ட ஒரு முதிர்ச்சி பெற்ற ஆளுமை என்று ஒரு வித்தியாசமான தமிழ்க் கவிஞரை இத்தொகுதியில் சந்திக்கிறோம். ஓரிரண்டு கவிதைகளைத் தவிர, மற்றவை நிஜத்தை நம் முகத்துக்கு நேராகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தி, ஒரு சமயம் சாதாரண மனிதன், மறுசமயம் கலைஞன் என்ற ஊசலாட்டமான ஓர் ஆளுமையின் சிக்கல்களை வெளிப்பாடு கொள்ள வைக்கிறது.

இத்தொகுப்பின் சிறந்த கவிதைகளில் ஒன்று, கூண்டுப்புலிகளை உருவகமாக்கி, அடர்ந்த காட்டில் கம்பிரத்துடனும், சுதந்திரத்துடனும் ஆதியில் திரிந்து கொண்டிருந்த மனிதன் இன்று கூனிக்குறுகி, பேடிமையுடன் தன் சரிவு பற்றிய பிரக்ஞையுமின்றி, தன் இழி நிலைக்குத் தன்னைச் சமரசம் செய்துகொண்டு விட்டதைக் கூறுகிறது. சமகால மனித அவலம் இக்கவிதையில் மிகச் சரியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளுக்கு ஓர் இனிமையான ஓசைநயம் கிட்டியிருக்கிறது. வாய்விட்டுப் படித்தால் கவிதை படிக்கும் சுகத்தை அனுபவிக்க முடிகிறது. இந்த சப்த ஒழுங்கு, விக்ரமாதீத்யனுக்குத் தமிழ்க் கவிதையின் நீண்ட பாரம்பரியத்தோடு இருக்கும் தொடர்பால் விளைந்திருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

தமிழின் சமகாலக் கவிஞர்கள் பொதுவாக நீண்ட கவிதைகள் எழுதுவதில்லை, ஒன்றிரண்டைத் தவிர. விக்ரமாதீத்யனும் இத்தொகுப்பில் நீண்ட கவிதைகள் எழுதவில்லை. ஓர் அனுபவத்தின் பல பரிமாணங்களையும் காட்ட உதவும் என்ற வகையிலும், கவிஞரின் சிருஷ்டி வேகத்தின் தாக்குப்பிடிக்கும் தன்மையை சோதிக்க உதவும் என்ற வகையிலும் நீண்ட கவிதைகளுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டு. இத்தொகுப்பில் பெரும்பாலும் பத்துப் பதினைந்து வரிக்கவிதைகளும், சில நான்கு வரிக்கவிதைகளும் உள்ளன. சிறு கவிதைகள் என்ற பெயரில் புளித்துப்போன கருத்துக்களைச் சொல்லும் வெறும் வாக்கியங்கள் சில உள்ளன. சில உதாரணங்கள் :

யுத்தம்

தோன்றியபோதே

யுத்த

தந்திரமும்

உண்மைகளுக்கும்

தேவை வண்ணங்கள்.

கவிஞனும்

கணக்கு வைத்துக்

கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

அதேசமயம் சில அருமையான சிறுகவிதைகளும் தொகுப்பில் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

கரையோர அலைகள்

கடக்க வேண்டும்

‘வேர்கள் தொலைவிலிருக்கின்றன’

தமிழகத்தின் இடது வலது ஒப்பந்த இலக்கியவாதிகளை தவிர்த்த (ஓரிருவர் வந்திருந்தனர்), இடதுசாரி எண்ணம் கொண்ட இலக்கியவாதிகளை ‘வேர்கள்’ அமைப்பு, ஜனவரி 30, 31 தேதிகளில் ‘சிறுகதை பட்டறை’ என்ற பெயரில் சென்னையில் சந்திக்க வைத்தது.

சிறுகதைகளை பற்றிப்பேசப்பட்டதாக பட்டாலும், பேசியது என்னவோ ஆண்டாண்டு காலமாய் பேசப்படும் ‘உருவம், உள்ளடக்கம்’ பற்றியதே ஆகும். வரிசையாய் பெயர்கள் அழைப்பிதழில் இருந்தாலும், பேசு பொருள் வெவ்வேறாய் இருந்தாலும், கலந்து கொண்டவர்களில் பலர் ‘உள்ளடக்கத்திலேயே’ இருந்தனர்.

படைப்பாளிகளின் அனுபவம், என்ற வரிசையில் சூரியதீபன், கோணங்கி, அஸ்வகோஷ், பாவண்ணன் ஆகியோர் தனது அனுபவங்களைப் பகர்ந்தனர். உலகத்தையே கவிதையாய் காணும் ‘கோணங்கி’, தனது அனுபவங்களை எல்லோர்க்கும் நெருக்கமாய் கொண்டு வந்தார்.

‘அக்கரைக்கு இக்கரை’ பற்றி இந்திரன், இந்தியாவிற்கு வெளியேயுள்ள சிறுகதை போக்குகளையும், எஸ். ஆல்பர்ட் அழகியல் கோட்பாடுகள் பற்றியும், சூரியதீபன், ‘சமுதாயப் பார்வை - கலையும் தத்துவமும்’ என்பது பற்றியும் கட்டுரை வாசித்தனர்.

ராஜ்கவுதமன் ‘அகமும் புறமும்’ பற்றி வாசித்த கட்டுரை பரபரப்புக்குள்ளாகி, சாபத்திற்கு ஆளாகி, பாட்டாளிவர்க்கத்திற்கெதிரானதாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அகப்புற நெருக்கடிகளை உணர்ந்துபடைக்கிற கலைஞர்களின் தேவையை வலியுறுத்திய கட்டுரை, தயாரித்தளித்த முறையினால் பெரும்பாலும் புரிந்துகொள்ளப்படாமல், தீர விவாதிக்கப்பட்டது.

‘புனைவின் மொழி’ பற்றி பேசிய பேரா. கா. சிவத்தம்பி ‘சொல்லால், சொல்லுக்கு அப்பால் சொல்லுதல், என்பதே சிறுகதை என்றும், மௌன கதியான வேகமும், செறிவுமே அதன் தேவை என்றும் சொன்னார்.

உத்திகள் வடிவமாய் நிலைபெற்றதை நிறுவி, வடிவங்கள் தடைக்கல்லாய் உணரும் பட்சத்தில் வடிவங்களை மீறியவர்களை எடுத்துச் சொல்லி, வடிவங்களே முடிவு அல்ல என்பதை ஆதார பூர்வமாக பேரா. மார்க்ஸ் வாசித்த கட்டுரை குறிப்பிடக்கூடிய ஒன்று.

சிறுகதை இயக்கத்திற்கான, வளர்ச்சிக்கான மேடையாக, ஒருபத்திரிகையை நோக்கிய பயணத்தில் ‘வேர்கள்’ முன்னிற்கின்றன.

பட்டறையின் முடிவில் கோவை ஞானி கூறியதுபோல், ‘புரோகித மனப்பான்மையை விட்டொழிப்பது, என்பதே இடதுசாரிகளின் தலையாய வேலையாய் காத்துள்ளது.’

—செல்லா

கட்டுமரங்கள்
வானத்தில்
நிறைய நட்சத்திரங்கள்
பூமி
எதிர்பார்த்திருப்பது மறை
பெரிய
வித்தியாசமொன்றுமில்லை அடிப்
படையில்
தீப்பெட்டிப்படம்
சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்
மகன்

கவிதை
எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன் நான்.

கவிதை எழுதத் தெரிந்த விக்ரமாதியனுக்குத் தன் கவிதைகளைத் தொகுப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கத் தெரியவில்லை. இத்தொகுப்பில் உள்ள மூன்றில் ஒரு பங்கு கவிதைகளைத் தவிர்த்திருந்தால் தொகுப்பு செறிவாக அமைந்திருக்கும். ஒருவேளை இந்தப் பலவீனமும் சேர்த்துத்தான் விக்ரமாதியன் என்ற ஆளுமையோ?

...0...

மதனி மார்கள் கதை

தமிழில் மீண்டும்

கதை சொல்பவனின் வருகை

நாகார்ஜுனன்

தமிழ் இலக்கிய மரபில் நெடுங்காலம் இருந்து விட்டுத் திடீரென்று காணாமல்போன கதை சொல்பவனை (story teller) மீண்டும் மதினிமார்கள் கதை மூலம் பார்க்க முடியும். கதை சொல்பவன் கதாசிரியன் அல்லன்; மாறாக ஒரு கலாச்சாரத்தின் முக்கிய செயல்பாட்டை அதற்கே உணர்த்த முயல்பவன். இவன் தொல்கதைகள் (myths), தேவதைக் கதைகள் (fairy tales) மூலம் வளைய வருபவன். கடைசியாகத் தமிழ் நாவலுலகில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தில் தென்பட்டுப் பின்பு இலக்கிய உலகில் முன் வரிசையிலிருந்து தள்ளப்பட்டவன். இவனுடைய இடத்தில் கதாசிரியன் என்ற நவீன பிம்பம் (அதன் நடையுடை பாவனைகள் மற்றும் கலாச்சாரப் புகழ், அந்தஸ்துடன்) இப்போது உட்கார்ந்துள்ளது. எனவே கதை சொல்பவன் என்பவன் தமது கலாச்சாரத்திடமிருந்து இடீரீதியாகவும், காலரீதியாகவும் வெகுதூரம் சென்றுவிட்டானோ என்று நாம் பயந்து கொண்டிருக்கும் போது, மதினிமார்கள் கதை அவனை மீண்டும் நமக்கு அருகில் கொண்டுவந்திருக்கிறது.

மதினிமார்கள் கதை தொகுப்பில் கதை சொல்லல் தாமறிந்த சிறுகதை வடிவத்தையே பெற்றிருந்தாலும், கதை சொல்பவன் தனக்கான நாடகப் பாணியில் கதையாடலை (narrative) நிகழ்த்துகிறான். குறிப்பாக 'மதினிமார்கள் கதை' 'மாயாண்டிக் கொத்தனாரின் ரசமட்டம்' மற்றும் 'கருப்பு ரயில்' ஆகிய கதைகளில் கதை சொல்லுதல் ஏதோ ஒரு இடத்தில் துவங்கு

வதும், சட்டென்று ஏதோ ஒரு இடத்தில் நின்றுவிடுவதும் நமக்கு நன்குபரிச்சயமான சிறுகதை வடிவங்களாகத் தெரியவில்லை. இங்கு கதை சொல்பவன் எதையோ (ஒரு pretext ஆக) சும்மா முன் வைத்துத் துவங்குகிறான்.

குறிப்பாக, 'கருப்பு ரயில்' கதையை எடுத்துக் கொண்டால், இக்கதை, 'சிவகாசியில் தீப்பெட்டி கட்டும் சிறுவர்களைப் பற்றியது' என்று மேலெழுந்தவாரியாகத் தோன்றும். ஆனால், கதையாடலின் போது "பொன்வண்டுகள்" என்ற உருவகம் (metaphor) நிஜப் பொன்வண்டுகளாகத் துவங்கி, பின்பு கருப்பு ரயிலில் கோர்க்கப்பட வேண்டிய தீப்பெட்டிகளுக்குள் அடைக்கப்பட வேண்டிய வண்டுகளாக, தீப்பெட்டிகளை நிரப்பித் தொழில் செய்யும் சிறுவர்களாக பிரமாதமாய் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இடையில் சிறுவர்களது, சிறுவர்களால் பின்னப்பட்ட ரயில், கருப்பு ரயிலாக—சிறுவர்களையும், குடும்பங்களையும் ஓரிடத்திலிருந்து மறு இடத்துக்கும், கிராமத்திலிருந்து, நகரத்துக்கும் இடமாற்றம் செய்யும் நிஜ ரயிலாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த ஜாலவித்தையை அநாயாசமாக நடத்திச் செல்வதற்காக, கதை சொல்பவன் சாதாரண எதார்த்த தளத்திலிருந்து, கதையை விரிக்கிறான். உடனே நட்புறவு கொண்டாடும் ரயில் தாத்தாமறைந்து கருப்பு மனுசனான புது ட்ரைவர்தோன்றுகிறான். தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையானது நடுக்காட்டு இருட்டுச் சுரங்கமாயும், தீக்குச்சிகள் பொன்வண்டுகளின் (சிறுவர்

களின்) உடலிருந்து உருவி எடுக்கப்படும் பொருட்களாகவும் இடமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. இடையில் பொன்வண்டு, தன் நிறங்களை இழந்து கருத்து வருவதையும் சொல்லிக் கதை சொல்பவன் நிறுத்தி விடுகிறான்.

கதையாடலின் போக்கை முற்றிலும் பிழ்த்துப்போட்டு விளக்குவதற்குப் பல பக்கங்கள் தேவைப்படும். ஆனால் இந்த ஒரு கதையில் செய்யப்பட்டுள்ள உருவக இட மாற்றங்கள் (Shifting metaphors) கதை சொல்பவன் என்பவனை உயிர்ப்பிக்காமல் நிகழ்ந்துவிட முடியாது. சிறுவர்களுக்கான தேவதைக் கதையாகவும், அதே சமயத்தில் கடுமையான சமூக விமரிசனத்தை நெகிழ்ச்சியாகவும், தீர்க்கமாகவும் வைக்கும் ஒரு கதையாகவும் இது மாறியுள்ளது. (எதார்த்தத்தை துல்லியமாகச் சித்தரிப்பதே சமூக விமரிசனங்கொண்ட முற்போக்கு எழுத்தாளனின் வேலை என்று வரையறுத்துள்ள தமிழ் இலக்கிய விமரிசகர்கள் கவனிக்க!)

கதை சொல்பவனை வெறும் மரபுவழிக் கலைஞனாக மட்டுமே பார்க்க இராது. தேர்ந்த கைவினைஞனாக, வாழ்க்கையின் சின்னச் சின்ன துளிகளிலிருந்து பெரும் அர்த்தங்களை வடிவமைத்துக் கொள்ளும் நாடோடியாக (a philosophical nomad or gypsy) நாம் பார்க்க வேண்டும். 'கழுதையாரவரிகள்', 'மாயாண்டிக் கொத்தனாரின் ரசமட்டம்' மற்றும் 'ஆதிவிருட்சம்' ஆகிய கதைகளில் நவீன உலகத்துக்குத் திடீரென்று இழுத்துக் கொண்டு வந்து

விடப்பட்ட அந்நியப் புரியாத தன்மையும், அதைத் தனது சொந்த அளவுகோல்களை வைத்துப் புரிந்துகொள்ள முயலும் வேகமும் கதைசொல்லும் போக்கில் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வகையில், மாயாண்டிக் கொத்தனாரின் ரசமட்டம் கதை, மூன்றாம் உலக நாடுகளின் நவீன காலனித்துவ (neocolonial) நகரங்களின் பயங்கர வளர்ச்சியை அந்நாட்டின் பழைய மனிதன் நாடோடியாக அலைந்து புரிந்து கொள்வதைத் துல்லியமாக வெளிக் கொண்டு வரும் உள்அமைப்புப் பாங்கைக் (inner structure) கொண்டுள்ளது.

கதை சொல்பவன் நமது நீண்ட இலக்கிய மரபுடன் தொடர்பு கொண்டவன் என பதற்குக் 'கழுதையின் மூக்கைப் பற்றிய விமரிசனமும்' (பக்கம் 84), இருட்டு கதையில் வரும் சதுக்க பூதமும் (பக்கம் 93,) இன்ன பிற உதாரணங்களும் உள்ளன! கதைகளில் தென்படும் பழங்கால மனிதர்களும்,

உணர்வுகளும் ('பாழ்' மற்றும் 'ஆதி விருட்சம்') இயற்கைக்கும், மனித கலாச்சாரத்துக்கும் இடையேயுள்ள இரகசிய உறவுகளை வெளிப்படுத்தத் துடிக்கின்றன.

வாழ்க்கை நவீனத்துவம் பெறப் பெற செய்திகளே கதையாடல்களாக வளைய வருகின்றன. இங்குதான் கைவினைஞனாக (craftsman) கதை சொல்பவனுக்கும், நமது எழுத்தாள ஜீவிகளுக்கும் உள்ள அடிப்படை வித்தியாசம் வருகிறது. கதை சொல்பவனை நமது எழுத்தாளர்கள் துரத்தியடித்திருக்கலாம்—ஆனால் துரத்தியடிக்கப்பட்டுவிட்ட நாடோடிகளான நமது பெரும்பான்மை மக்களைப் போலவே அவனும் இன்னமும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றான்! சாகமாட்டான் என்பதற்கு இந்தக் கதைகளே சாட்சி. நமது குறையெல்லாம் காபியேல் கார்சியா மார்க் வெஸ் போன்றவர்களின் "கதை சொல்பவன்" நமது கலாச்சாரத்

தில் இன்னும் குரலெழுப்பவில்லையே என்பதுதான். அதை நிவர்த்தி செய்வதின் முதல்படி மதினிமார்கள் கதை.

பி. கு. கதைகளின் முன்னுரை "பழைய" இலக்கிய கோட்பாடுகளான "முழுமை", "பரிபூரணத்துவம்", "வாழ்க்கையின் தேடல்", "சித்தியாவது" "வாழ்வின் சாரம்" போன்ற மாயாவாத (metaphysical) தத்துவ அளவுகோல்களைக் கொண்டுள்ளது, நமது இலக்கிய விமரிசுக்களின் அறிவு வறட்சியையும், அமைப்பியல் வாதம் போன்ற புதிய விஷயங்களை ஆய்ந்து அறிய மாட்டோம் என்ற பிடிவாதத்தையுமே காட்டுகிறது!

-ம தி னி ம ா ர் க ள் கதை கோணங்கி, அன்னம் வெளியீடு, சிவகங்கை, விலை ரூபாய் எட்டு-

□ □ □

தமிழின்
முதல் ஓவிய நூல்

ஓவியர் சந்தானத்தின்
முகில்களின் மீது நெருப்பு

விலை ரூ. 25. 00

வெளியீடு

பொன்னி புகள்

12, முதல் பிரதானசாலை, தேரு நகர், சென்னை-20.

ஹோமர்

-2

வாழ்க்கை

இதிகாசம் விமர்சனம்

ப்ரகாஷ்

சரித்திராசிரியர்கள் சந்தேகவாதிகள். ஹோமரை அவர்கள் மனிதராகவே ஒப்பவில்லை பலரால் பாடப்பட்டு பலர் கையில் கனிந்து பல காலம் பழுத்து உதிர்ந்து மக்களின் ரசனையால் மட்டுமே நின்ற கவிதைகள் பின்னர் தொகுக்கப்பட்டு அதற்கு ஒரு ஆசிரியனையும் மக்களே படைத்துவைத்த கற்பனை உருவம்தான் ஹோமர் என்று ஒங்கிப் பேசவும் செய்கிறார்கள் பாவம்! காவிய இதிகாசக் கதாரசிகளான சாதாரண மனிதனுக்கு என்றும் ஹோமர் ஒரு ஒப்பற்ற வரலாற்று இதிகாச நாயகன்தான்! இதனை வரலாற்றாசிரியர்களாலும் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. சரி! ஹோமர் தன் இதிகாசங்களில் தம்மைப்பற்றி ஏதேனும் சுயவிமர்சனம் செய்து இருக்கிறாரா? ஆம்! இருக்கத்தான் செய்கிறது! 'ஒடிஸ்யூஸ்' இதிகாசத்தில்- ஆல்ஸிநெளஸ் ராஜாவின் கொலுமண்டபத்தில் காவிய இதிகாசப்பாடல்களை இசைக்கிறதெமோடோக்கஸ் என்ற குருட்டுக் கிழவனை தனது உருவத்தில் அப்படியே இதிகாசத்தில் படைத்து தன்னையே ஆத்மவிமர்சனம் செய்திருக்கிறார். ஹோமர் என்பதை விமர்சகர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். காவிய இதிகாசப் படைப்பில் இந்த கதாபாத்திரம் வெகு சிறிய, ஆனால் நுண்மையானது குருட்டுப் பாடகனின் பாடல்களில் அரசவைமயங்கி நிற்பதாகச்சித்தரிக்கிறார்.

ஹோமர் மரணமடைந்ததன்பின் வெகு காலம் கழிந்தது. கி. மு. ஏழாம் நூற்றாண்டில் ரஷ்யா மைனரிலிருந்து ஹோமரது காவிய இதிகாசங்களை முதலில் மீண்டும் கிரேக்கத்துக்கு 'ஸைல்கராகஸ்' என்ற ஸ்பார்ட்டாக் காரனான ஒரு சட்ட அறிஞன் எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். அதன்பின்பு சோளன் என்ற ஆதன்ஸின் ராஜாதான் ஹோமரது காவிய இதிகாசங்களை முதன்முதலாய் கிரேக்க தேசிய அந்தஸ்தை அந்த நூல்களுக்கு வழங்கி அவைகள் தொடர்ந்து பொதுமக்களிடையே அதற்கான கட்டளைகளை எற்படுத்தினான் இவனது பின்தோன்றல்தான் ஹோமரை உலகுக்கு வழங்கிய ரசிகன் ஃப்பிஸ்ஸிஸ்ட்ராட்டஸ்! இவன்தான் ஹோமரின் பெரும் ரசிகன். உலகுக்கே ஹோமரின் பெருமையைப் புரிய வைத்தவன். இவன் காலத்தில்தான் ஹோமரின் இதி

காசங்களின் எல்லா பிரதிகளையும் பல நாடுகளிலிருந்தும் பல திசைகளிலிருந்தும் தருவிக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டு தொகுத்துப் பட்டவர்த்தனமாக இன்று நாம் காணும் அதே உருவத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஹோமரின் இதிகாச காவியங்களான இலியட், ஒடிஸ்ஸி அதிகார பூர்வமான ஆதாரபூர்வமான அமைப்பில் உருவாக்கி உலகுக்கு வழங்கப்பட்டன.

ஹோமரைப் பற்றியும் அவர்தம் இதிகாசச் சிறப்பு பற்றியும் சொல்லப் புகுந்தால் அதுவே தனிக் காவியமாகும். உலக இலக்கிய மரபில் ஹோமரின் ஸ்தானம் அசைக்க முடியாததாகும். அத்தனைச் சிறப்புகள் ஐரோப்பிய இலக்கியத்துக்கே மூலம் ஹோமர்தான். இலியட், ஒடிஸ்ஸி இரண்டு இதிகாசங்களும் மகத்தானவை.

கடந்துபோன நாலாயிரம் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளில் ஹோமரின் இதிகாசங்களோடு ஒப்பு நோக்கத் தகுந்த இதிகாசங்கள் வேறு எம் மொழியிலும் இல்லை. கிரேக்கத்தின் பெருமையை நிலம் உள்ளவரை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்த இதிகாசங்கள். உருவில், அமைப்பில், கவித்துவத்தில் இன்றும் கூடப்பதுமையானவைதாம்!

நமது இந்திய இலக்கிய மரபில் சமஸ்கிருத இதிகாசங்களான ராமாயணம், மகாபாரதம் இரண்டும் மட்டும்தான் கிரேக்க இதிகாசங்களுடன் பக்கத்து வைத்து ஆய்வதற்குரிய போட்டியிடத்தக்க இலக்கியச் சிறப்புள்ளவை என்று தயங்காமல் சொல்லலாம். கட்டுக்கோப்பு, உருவ அமைதி, புதுமையான அடிப்படை, நெருக்கமாகப் பின்னும் உத்திச் சிறப்பு, சிக்கனம், கட்டுமானத்தின் புதுமை ஆகிய அம்சங்களில் நம் இந்திய இதிகாசங்கள் வேறு மரபைப் பின்பற்றி மலினமடைந்து விடுவதை இலியட், ஒடிஸ்ஸி ஆகிய கிரேக்க இதிகாசங்களைப் படிக்கும்போது அவைகளின் நவீனத்துவம் நம் இதிகாசங்களில் இல்லை என்பது தெரியவரும்.

இதிகாசங்கள் இரண்டு வகை என்பார்கள் மேற்கத்திய விமரிசகர்கள். அதாவது (1) இதி

காச காவியம் (AUTHENTIC EPIC). இரண்டா வது (2) காவிய இதிகாசம் (LITERARY EPIC) என்று இரண்டாகச் சொல்வது சமஸ்கிருத இதிகாச மரபாகும். ஹோமரது இதிகாசம் (AUTHENTIC EPIC) இதிகாச காவியம் வகையைச் சார்ந்தது. இது வேறு மொழிகளில் உலகில் எதற்கும் கிடைக்க வில்லை. சமஸ்கிருதத்தை தவிர, அதாவது மனித குலம் துவங்கிய காலத்தில் கவிதை கொண்டு; பாதையில்லாத காட்டில் பாதை வெட்டிச் செல்வது போல—முன்னுதாரணம் ஏதும் இன்றி சுயமாகவே காவியப் பாங்கி லான இதிகாசத்தைப் படைத்த அற்புத கால கட்டமாகும். அது மனித குலத்தின் வளர்ச்சி யோடு படிப்படியாய் வளர்ந்து மலர்ந்த புது மைத் தனி மேதமை. இத்தன்மை கொண்ட இதிகாச காவியம்தான் ஆத்தன்டிக் எப்பிக் இதிகாச காவியம் என்று கூறுகிறார்கள். ஹோமர் காவியம்-தமிழில் சங்கப்பாடல்களின் தொகுப்புகள் - சமஸ்கிருதத்தில் ராமாயணப் பாரதங்கள் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவை. தமிழில் இத்தொன்மையும் படைப்புத்திறனும் இருந்தும் ஏனோ இதிகாசக் கட்டுக்கோப்பில் தமிழர்களுக்கு ஆசை வரவேயில்லை. தமிழில் இதிகாசம் பிறக்கவேயில்லை என்பதையும் இதே இடத்தில் புரிந்துகொண்டுவிட வேண்டும்.

LITERARY EPIC காவிய இதிகாசம் என்பது மனிதகுலம் எல்லாத் துறைகளிலும் ஓரளவு வளர்ச்சி எய்தி சிக்கல்கள் நிரம்பிய சமுதாயமாய் வளர்ச்சியடைந்ததன் பின்னர்- கனியெழுதிப் பழகி, இலக்கிய நயம், விமர்சனம் மலிந்து விமர்சனயான பிறகு, வெளியீட்டுத் திறங்கள் மலிந்த பின், நாகரிகம் பலவாறாய் வளர்ச்சி பெற்றுபரந்த கட்டத்தில் உயர் இலக் கியங்கள் அணிநயங்கள் பல்கிப் பெருகியிருக் கும் காலத்தில் (இக்காலத்தில் பெரும்பாலும் காவியங்களே தோன்றும். இதிகாசம் பிறப் பில்லைதான் என்றாலும் பிறப்பதும் உண்டு) பிறக்கும் இதிகாசத்துக்கு - Literary Epic காவிய இதிகாசம் என்று வகுப்பார்கள் தொல் அறிஞர். அதாவது Epic of art or Literary Epic என்று விளக்கலாம். உதாரணம் ரோமாபுரி யின் மஹாகவி 'வர்ஜல்' எழுதிய 'ஈனிட்', இளங்கோவின் 'சிலப்பதிகாரம்', மகாகவி மில்ல்டன் எழுதிய 'பாரடைஸ் லாஸ்ட்', காளிதாசனின் நாடக காவியம் 'சாகுந்தலம்' போன்றவைகளை ஆய்ந்து விளக்கிக் கொள்ள முடியும். மேற்கூறிய இருவகை இதிகாசத்தையும் அதன் இருமையழகுக் கொள்கைகளின் இலக்கியங்கள் முழுமையையும் ஹோமரின் இரண்டு இதிகாசங்களிலும் ஒரே நேரத்தில் இரண்டிலும் காண முடியும் என்பது அற்புத மாகும்.

ஆனால் அநுபவம் உண்மை. ஒரே நேரத் தில் மனிதனின் மன வளர்ச்சியையும் அவனது பண்பாட்டு நாகரிக வளர்ச்சியையும் கவியுள்ளத் தின் இலக்கிய வளர்ச்சியின் மலர்ச்சியையும் கலை வளர்ச்சியின் சிக்கலையும் ஹோமரது இதி காச வளர்ச்சியுடனேயே படித்தறிந்து இரு வகையாகவும் உணர முடிவதுபோல் வேறு எந்த இதிகாசத்திலும் காணவே முடியாது. ஒரே நேரத்தில் ஹோமரின் இதிகாசம் Epic of Growth வளர்ச்சியின் குறியீட்டு இதிகாசமாக வும் Epic of Art கலாபூர்வமான உயரங்களை எட்டும் இதிகாசமாகவும் அமைந்திருப்பது உலக இலக்கிய மரபில் தனித்துவம் வாய்ந்த சாதனையாகும். ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் ஆண்டு கட்டு முற்பட்ட மனித சிந்தனை கலையில்லக்கியம் புராணம் யாவும் மனிதகுல வரலாறாய் ஹோ மரில் வெளியாகியிருக்கிறது என்பது ஒப்பற்ற விஷயமாகும்.

உலகத்திலேயே விசித்திரமான நிலப்பரப்பும் கடல் பகுதியும் கொண்டது மத்தியதரைக்கடல கம் ஆகும். ஒருபுறம் பனிபடர்ந்த மலைப் பிரதேசமும் மறுபுறம் கடலாழ் தீவுகளைக் கொண்ட பரப்பும் வறண்ட வெம்மை அனல் வீசும் பாறைக்குன்று பிரதேசமும், வெந்தீர் ஊற்றுக்கள் கிளம்பி வானளாவ எழும்பிய நீராவிப் புகை படர்ந்த காடுகளும் சதுப்புநில பிரதேசம் ஓர்புறம் என்றால் திராட்சைக் கொடிக் குழப் படர்ந்து கிடக்கும் வனங்களும் புல் வெளிகளும் வெட்டவெளி பிரதேசங்களும் உலகின் மிக வேறுபட்ட பிரதேசங்கள் ஒரே அமைப்பின்கீழ் பல தீவுகளாய் நாடெங்கும் கூட்டரசுகளாய்த் தனித்தனியே சுதந்திரமாய் ஜீவித்த கிரேக்க வரலாறு உலகத்துக்கே வழி காட்டியாய் இன்றுவரை ஐரோப்பிய நாகரிகம், கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம், மருத்துவம், இலக்கணம், கவிதை, நாடகம், இசை, புராணம், வரலாறு, பயணக்கட்டுரை, மேடைப் பேச்சு, தத்துவம், வானசாஸ்திரம், கோரல் எனும் கூட்ட இசை விளையாட்டு, விளையாட்டுப் போட்டி என்று இன்றைய அத்தனை துறைகளின் முன்னோடியாய் அமைந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் கிரேக்க மண்ணில்தான் பிறந்தார்கள்.

கையில் இசைக்கருவியான கிரேக்க யாழ் டன் தனது இனிமைக் குரலுடன் இசைத்த ஹெல்லனியக் கவிதை அற்புதத்தால் கிரேக்கர் களை எழுச்சிபெற வைத்து தம்பாடல் மூலம் ஒற்றுமைப்படுத்தி ஒரினமாக்கி விட்டார் ஹோமர். ஒன்றுபடுத்தும் கனவை இதிகாச மாக்கிக் காட்டினார் ஹோமர். அந்தக் கன வின் மூலம் உலக ஒருமைப்பாட்டின் கனவை யும் செயற்படுத்திக் காட்டினார் தம் இதிகாசத்

தில்! ஹோமரின் இதிகாசமான 'இலியட்'டின் அடிப்படை இதுதான், உலக ஒருமைப்பாட்டின் ஆதிக்கனவாகவே இதனைக் காணலாம். சுதந்திர உணர்வுமிக்க கிரேக்க அடிமைத் தனத்தை அடியோடு வெறுத்தவர் அவர்.

மனிதாபிமானம் என்ற மகத்தான சிந்தனையை உலகம் முழுமைக்கும் தந்த சிந்தனை தனித்தன்மை வாய்ந்த அற்புதமாகும். ஹோமர் கிரேக்கர்களின் ஒற்றுமையின்மையின் மையத்தையும்—தனித்தனியே சுதந்திரம் காணும் ஆசையில் இவர்களுக்குள்ளே ஒற்றுமையின்மையும், பகை காணும் ஆசையும் கொண்டு இவர்களுக்குள்ளே ஒற்றுமையின்றி பகை கொண்டு மோதித் தங்களுக்குள்ளே அழிவைத் தேடிக்கொண்டிருந்தவர்கள் கிரேக்கர்கள். இவர்களிடையே ஒற்றுமைக்காக நடந்த நீண்ட இயக்கங்களில் ஒன்றுதான் ஹோமரின் கனவுகளும். இலியட் என்ற காவியத்தின் மூலக் கதையை ஆராய்ந்தால் இது விளங்கும். ஹெலன் என்ற கிரேக்கப் பேரழகியைப் பாரீஸ் என்ற ட்ரோஜன் இளந்து இளவரசன் தூக்கிச் செல்ல அந்த இழப்பில் மாளத்தைக் காக்க கிரேக்கத் தீவுகள் அனைத்தும் பொங்கி எழுந்து 'அகம்னென்', 'மெனிலயஸ்' என்ற இரண்டு கிரேக்கப் பேரரசர் தலைமையில் ஒன்றுதிரண்டுத் தங்கள் தனிப்பகை அத்தனையும் மறந்து ஒன்றாகி பத்து லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட கிரேக்கர்கள் கடலைத் தாண்டி ட்ராய் நகரத்தை முற்றுகையிட்டு வெற்றி பெற்றுப் பழிதீர்த்த கதையைத்தான் ஹோமரின் இலியட் விவரிக்கிறது.

செய்த பாவங்கள், கொலைகளின் காரணமாய் சாபம் பெற்ற கிரேக்கர்களை மீட்கப் பல்வேறு சோதனைகளை—எழுச்சுமுத்திரங்களையும் கடந்து பத்தாண்டுகட்கு மேல் சமுத்திரத்தில் பல சோதனைகளையும் வென்று ஒடிஸ்யூஸ் என்ற கிரேக்கத் தளபதி எவ்விதம் தனது சின்னஞ்சிறு தீவான 'இதாக்கா'வுக்கு மீண்டு எந்தவிதம் தன் அரசை மீண்டும் அடைகிறான் என்பதைச் சித்தரிக்கும் அற்புதமான இதிகாசம் ஒடிஸ்ஸி.

இதிகாசத்துக்கு எடுத்துக் கொண்ட வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரை இது மிகச் சிறியதுதான். ஆனால் அதை இதிகாசமாக எடுத்திருக்கும் முறை உலக இதிகாச மரபில் தனித்துவம் வாய்ந்ததாம். இந்தக் கதைகள் கிரேக்கர்களுக்குள் பெரிய மாறுதலை விளைவித்தது. அவர்கள் லகரியங்களுக்கு ஒரு பொருளாய் இவை அமைந்தன. இவை கிரேக்கர்களின் ரத்தத்தில் கலந்தன. ஐரோப்பிய இலக்கியத்தில் பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்தின.

நாலாயிரம் வருடங்களில் ஹோமரால் எழுச்சி பெறாத கலைஞனே இல்லை எனலாம். கிரேக்கர்களின் அத்தனை துறைகளும் ஹோமரின் தேசியக் கலைப்பை ஏற்றன. பின்னர் வந்த பல நூற்றாண்டுகளில் விளைந்த அத்தனை கலைத்துறைகளும் ஹோமரால் பாதிப்பும் வளர்ச்சியும் உயர்ச்சியும் பெற்றன.

கிரேக்கர்களின் ஒவியம் சிற்பம் என அத்தனை நுண்கலைகளுக்கும் உந்துதல் ஹோமரே. பிற்காலத்தில் ரோமர்களுக்கும் அடுத்து வந்த நூற்றாண்டுகளுக்கு இத்தாலியர்களுக்கும் அதற்கடுத்து வந்த நூற்றாண்டுகளில் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ஆங்கிலம் ஆதி அத்தனை மொழிகளுக்கும் உள்ளோட்டமான ஆத்மீகமான ஒருமைப்பாட்டுக்கும் ஹோமரே மூலமானார் என்பது மிகவும் ஆச்சரியகரமான ஆனந்தமாகும். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற தத்துவாசிரியரான 'பிளேட்டோ' சொல்கிறார் :

“எனது சின்னஞ்சிறு வயது முதலே ஹோமரின் மீது ஆச்சரியமான பிடிப்பும் ஈடுபாடும் லயிப்பும் இருந்து வந்தது உண்மைதான். இப்போது நான் வளர்ந்து என்னிடத்தை வந்தடைந்த பின்னரும் கூட ஹோமரைப் பற்றி எனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல, எனது வார்த்தைகளுக்கு இடறல் உண்டாகின்றது. அவரைப் பற்றி என்னதான் சொல்ல?! அவர் கிரேக்கத்தின் மஹானான தலைவன்! நம் ஆசிரியன்!”

கவிதையை, காவியத்தை, இதிகாசத்தை, புராணங்களை அடியோடு வெறுத்த கிரேக்கத் தத்துவாசிரியன் பிளேட்டோவின் மேற்கூறிய ஹோமரைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் ஆச்சரியமானது. கவிஞர்களை வெறுத்த பிளேட்டோ ஹோமரை தலைவன், ஆசிரியன் என்று புகழ்வதன் காரணம் என்ன? ஹோமரின் மீது இத்தனை ஈடுபாடும் லயிப்பும் எப்படித்தான்—அவருக்கு அபிப்பிராயம் சொல்ல முடியாமல் இடறல் உண்டாக்கும் காரணம் என்ன? கிரேக்கர்களை நேசிக்கும் எந்த அறிஞனும் இந்தக் கருத்தில் மாறமுடியாது. இந்திய இலக்கியத்தில் ராமாயண மஹாபாரதம் பெற்றிருக்கும் இடத்தை ஐரோப்பிய இலக்கியத்தில் இலியட்டும் ஒடிஸ்ஸியும் அடைந்திருக்கும் இடமும் ஒன்றாய் இருப்பதன் காரணம் இதுவே. கிரேக்கர்களின் ஆசைகள், அபிலாஷைகள், கனவுகள், கற்பனைகள், எதிர்பார்ப்புகள், திட்டங்கள், யுக்திகள், ஏமாற்றங்கள், எக்கங்கள், முயற்சிகள், வெற்றிகள், தந்திரங்கள், தைரியங்கள், வெறிகள் என அத்தனையும் ஒரு உன்னதமான லட்சியத்தின்

மீது முத்துக்கோர்த்த மாலையென ஆக்கப்பட்டிருக்கும் அற்புதம் உலக இலக்கிய மரபில் வேறில்லை. ஹோமருக்குப் பின் பலரும் இதே முயற்சியைப் பல மொழிகளில் முயன்றும் வீழ்ந்த வீழ்ச்சிகளை அந்த அந்த மொழிகளில் பெருமையான அங்கீகாரத்தைப் பெற்று பெரும் பெயர்பெற்ற இலக்கியங்களாய் நிற்பதைப் பார்க்கும் இலக்கிய ரசிகள் ஹோமரை பயத்துடன் நினைவு கூறாமல் முடியாது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் மறுமலர்ச்சியுடம் (ரினேய்சான்ஸ்) Renaissance பிறந்த போதும் ஹோமரின் லட்சியக் கனவே புதுயுக அறிஞர்களுக்கு ஊன்றுகோலாய்த் திகழ்ந்தது. கனவுகளை வளர்த்தது, கற்பனைகளைப் பெருக்கியது. விதவிதமான புதுமைகள் பிறக்கவும் ஹோமர் உதவினார். சாதாரண மனிதன் கவிதை தேடி, சாமான்யன் உரைநடை தேடிய போதும் ஹோமரே வழிகாட்டியான விந்தை நேர்ந்தது. அதன்பின்னர் மதப்புரட்சி நிகழவும் மனிதாபிமான சிந்தனைகள் வளர்ந்து 18, 19 நூற்றாண்டுகளிலும் விஞ்ஞானிகளின் கற்பனைகளைக்கூடத் தூண்டியவை ஹோமரின் கற்பனைகளே!

அதீதமாய் தோன்றினாலும் 1-ம் நூற்றாண்டின் புது இதிகாசமாகப் புகழ்பெற்ற 'ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ்' எழுதிய யுலீஸ்யஸ் என்ற உலகப்புகழ் பெற்ற நாவலான படைப்பும் ஹோமரின் உந்துதலால் பிறந்த ஒரு ஒப்பற்ற படைப்பாய் ஆங்கில மொழியில் நிலவுகிறது. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நாவலாசிரிய தத்துவாசிரிய 'ஜீன்பால் சார்த் தரு'க்கும் மனோ இயல் நிபுணர் அறிஞர் லிக் மண்டி ப்ராய்ட் போன்றாருக்கும் இன்னும் இனியும் தூண்டுதல் தந்து விளங்கியது ஹோமரது கற்பனை.

இத்தனை தூரம் பல ஆயிரம் ஆண்டுக் காலத்து மக்களையும் ஈர்க்க முடிந்ததன் அடிப்படை என்ன? ஹோமர் கற்பனை யதார்த்தத்தை மீறாது காவியம் புனைந்தவரா? அதிதமான கற்பனைகளையும் அற்புதங்களையும் கடவுளின் தேவதைகளின் கதைகளையும் ஹோமர் எழுதினார் என்பது உண்மைதாம். அவைகளைநாளையமனிதஅறிவின்காரரத்துக்குக் கீழேவைத்தே-நமது நம்பிக்கைகளைமீறாமலேயே சித்தரிக்கும் அற்புதத்தை தம் இதிகாசங்களில் செய்து காட்டினார். நம்மை கடவுள்களிடமோ தேவதைகளிடமோ அழைத்துச் செல்லவில்லை. மாறாக கடவுள்களையும் அற்புதத் தேவதைகளையும் அதீத தெய்வ மிருக அரக்கர்களையும் நம்மிடம் அழைத்து வந்தார்! ஹோமர் சித்தரிக்கும் கடவுள்கள் கடவுளராய்க் காட்சியளிப்பதைக் காட்டிலும் மனிதர்களாகவே காட்சியளிப்பார்கள். அற்புதங்களை- அதீதங்களை- அபூர்வங்களை - மனித நிலைக்குக் கொண்டு வரும் இந்த அபூர்வ இலக்கிய உத்தியை மனித குல வரலாற்றிலும் சரி, இலக்கிய வரலாற்றிலும் சரி, உலக இலக்கிய மரபில் எந்த மொழியிலும் யாராலும் செய்ய இயலவேயில்லை!

தெய்வங்களின் அற்புத நிலைக்கு மனிதனைக் கொண்டுபோய் ஆச்சரியப்பட வைத்து விழிகளை அகலமாக்கி உற்சாகப்படுத்திய காவியங்கள் இதிகாசங்கள் உலகில் உண்டு (உதா:- ராமாயணம், மஹாபாரதம் இதர எண்ணற்ற காவியங்கள் தாம் இருக்கவே இருக்கின்றன!) ஆனால் தெய்வங்களை மனித நிலைக்குக் கொண்டு வந்து மனித யதார்த்தத்துக் கேற்ப நிஜமாக்கிய இதிகாசம் ஹோமரால் மட்டுமே படைக்க முடிந்தது. அலங்கார அரட்டல்களைத் தவிர்த்த நேரான நடை, உண்மையைச் சொல்ல மட்டுமே எடுத்துக் கொண்ட நீதி, வாழ்வின் உண்மைகளை நேராகத் தொட்டுணர்த்தும் நேர்மை, சுற்றி வளைத்து மீண்டும் அதையே சொல்லாத சோர்வில்லாத நேர்வழி! வாழ்வின் லௌகீகத்தை ஆழ்ந்து மதிப்பிடும் தத்துவ நோக்கு! எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்ல மட்டுமே உபயோகப்படுத்தும் ஆடம்பரமற்ற சொற்கள்! இவை தாம் ஹோமர் என்ற மஹா கலைஞரின் நோக்கம், வெற்றி, சாதனை, எல்லாம். இன்றும் ஹோமர் இதிகாசங்கள் கொடுமுடியில் வெற்றியுடன் விளங்குவதன் காரணம் இவையே!

ஒடிஸ்ஸி இதிகாசத்தில் ஒரு காட்சி:-

மனிதர்களின் வாழ்வின் ரகசியத்தைத் தேடிப்பறப்பட்ட இதிகாச நாயகன் ஒடிஸ்யூஸ். இறந்தவர்களின் ஆத்மா தங்கியிருக்கும் பாதாளலோகமாகிய 'ஹேர்ட்ஸ்'லில் போய்ச் சேர்ந்து இல்லியட் இதிகாச நாயகனாகிய 'அக்கிலீஸ்'சைச் சந்திக்கிறான். அக்கிலீஸின் ஆத்மா இறப்புலகின் ரகசியங்களைப் பேசுகிறது. ஆனாலும் கடைசியில் ஒடிஸ்யூஸிடம் சொல்கிறதை கவனியுங்கள்

—“பூவுலகிலும் சரி, இறப்புலகிலும் சரி ராஜாதிராஜனாய் எல்லோருக்கும் தலைவனாய் வாழ்வதைக் காட்டிலும் ஒரு சின்னஞ்சிறு உழு நிலமான வயலின் சாதுவான உழவனிடம் ஒரு சாதாரண வேலைக்காரனாய், வியர்க்க வேலை செய்து பசிதீர உழைத்து உண்டு சுதந்திரமாய் உணவு உறக்கம் என்று நேர்மையாய் வாழவே இன்னும் ஆசைப்படுகிறேன்.”

பாலம்

—“தேவலோகத்தில் இருந்தாலும் நரகத்தில் இருந்தாலும் ஒரு கிரேக்கனின் ஆசையெல்லாம் இவைதாம். எத்தனை கடவுள்கள் அவதரித்து வரங்களை வழங்கினாலும் எத்தனை தேவதைகள் வந்து ஊடாடினாலும் கிரேக்க மனம் விரும்புவது சுதந்திரம். அடிமைத் தளையறுத்த விடுதலை. உழைப்பு, பசிதீர உணவும்—அயற்சினீழ உறக்கமும்தான்! மோட்சமோ சொர்க்கமோ அல்ல! அல்ல! உத்தமமான சங்கீதம் கேட்க வேண்டும், வழிய வழிய மது வேண்டும், ருசி மிகுந்த மாமிசமும் அப்பமும் வேண்டும், திராட்சை ரசம் தாகந்தீர்க்க வேண்டும். கூட இருந்து உண்ண நண்பர்களும்—மதுக்கிண்ணம் வழிய பரிமாறும் குறிப்பறிந்த நேசம் மிகும் பரிசாரகர்களும் வேண்டும். இவைகளைத் தவிர தேவ இன்பம் என்று வேறென்னதான் வேண்டும்?”—

ஆல்ஸிநெளஸ் ராஜாவின் முன் ஒடிஸ்யூஸ் கேட்கும் கேள்வி மட்டுமல்ல, ஹோமரும் தலைமுறைகளை உலுக்கி இதே கேள்வியைத்தான் கேட்கிறார். மனிதனின் சாஸ்வதமான தேவைகள் பசியும், தாகமும், காமமும் ஆகும். இவை தீர்வதற்கான லட்சியம் இன்னும் உலகம் முழுமையும் கனவாகவே உள்ளது. உலக முழுதும் இன்றும் கனவாகவேயுள்ள மனித தாபங்களின் மூலக்கூறுகள் பசியும் காமமும் மோகமும் மட்டுமே. இவையே லௌகீகம், மண்ணுலகத்து ஆசைகள். இவைகளைத்தான் ஹோமர் தன் இதிகாசத்தின் மூலக்கனவாக சர்க்கரை பூசிய மருந்தாகப் பயனாக்கியிருக்கிறார். இதையும்விடப் பெரிய யதார்த்தம் வேறெது? இதையும் வெல்லும் யதார்த்தம் எங்கிருக்க முடியும்? வானம் வைகுந்தம் சொர்க்கம் என்றெல்லாம் வானுலகத்து இல்லாத லகறியங்களை ஹோமர் பேசினால்கூட அங்கும் பூலோகமே ஒளிந்திருக்கும் அதிசயம் வேறெந்த இதிகாசத்திலும் இல்லாதது பேராச்சரியம்.

ஆம்! மீனாயன் நாகரிகம், பாபிலோனிய நாகரிகம், எகிப்திய நாகரிகம், மெஸ்படோமிய நாகரிகம்—எல்லாம் கிரேக்க நாகரிகத்துக்கும் வெகு முந்திய தொன்மைச் சிறப்புடைய பழமைகள். இவையாவும் கிரேக்க நாகரிகத்தை வளப்படுத்தி சிறப்புற வைத்தது உண்மைதாம். ஆனால் உலகத்தின் புராதன நாகரிகமான ஆரிய நாகரிகத்திலும் தமிழர் நாகரிகத்திலும் கூடக் காண முடியாத—உலகத்தின் புராதன எந்த நாகரிக சமுதாயத்திலும் கூடக் காணமுடியாத—ஹோமரை, இதிகாசத்தை என்ன சொல்லி வியப்பது! இந்தப் புராதனங்களில் எல்லாம்கூட இனி

யொரு ஹோமரைக் காணமுடியவில்லை என்பதை யார் மறுக்க முடியும்? இதன் காரணம் ஹோமரின் சுதந்திர தாகம்—கிரேக்கருக்கே சொந்தமானதும் தனித்துவமுமான இந்த மண்ணுலகின் எல்லா யதார்த்தங்களின் மீதும் கொண்ட தீ விமான ஆசையும் நேர்மையும் தாம்.

மேற்கூறிய கிரேக்க யதார்த்தம் லௌகீக ஈடுபாடு வேறு எம்மொழியிலும் இல்லாததும் வெறும் வானத்துக் கற்பனைகளும் தெய்வீக அசட்டுக் கற்பனைகளும் புராணத்தனமாய் சித்தரிப்புமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரேக்க இலக்கியத்துக்கும் பின்னே நின்று விடச் செய்துவிட்டது. ஏறத்தாழ பத்தாயிரம் ஆண்டுகளில் தோன்றிய பல்வேறின மக்களின் பல்வேறு ஜாதிகளிலும் பல்வேறு சந்ததிகளிலும் மனிதகுலம் கண்ட மிகப் பெரும் பரிணாமக் கூட்டங்களில்—கிரேக்க நாகரிகம் மிகவும் வேறுபட்டு, உலகின் அத்தனை துறைகளுக்கும் மிகச் சிறந்த துவக்கமாக—ஐரோப்பிய சிந்தனை வளத்துக்கே மூலகாரணமாக நிற்பதும் இதே கிரேக்க மூலம்தான்! இயற்கைக்கு முரணாக ஒரு சத்தியமும் ஜீவிக்க முடியாது. வாழ்வைக் கண்முன் காணும் யதார்த்த ஜீவிதமும், மனித சுதந்திர தாகமும், மனிதாபிமான நேயமுமே உன்னதமானவை என்கிற ரித்திய சத்தியம் ஹோமர் இதிகாசத்தின் அடிப்படை ஆகும்.

பிற்காலத்திலே எத்தனையோ மனிதகுல முன்னேற்றங்கள், சரித்திர எழுச்சிகள், மனித சுதந்திரப் புரட்சிகள், பூகம்பக் கலக நியாயங்கள், விஞ்ஞான வளர்ச்சிகள் பெருகிவிட்டன. விஞ்ஞானம் வளர்ந்து, வாழ்வு விரிந்து உயர்ந்து கனவுகள் கணக்கெட்டாமல் உயர்ந்தும் நுண்மைகள் சிறந்தும்கூட ஹோமரின் இதிகாசங்கள் இன்னும் பழமை அடைந்துவிடவில்லை. அதன் நாலாயிர வருடத்துப் பழமை இன்றும் நம் மனங்களை வியப்பில் ஆழ்த்தும். விஞ்ஞான உண்மை ஆச்சரியமாகவே இன்றும் நம் வாழ்வுடன் யதார்த்தக் கருடன் சரியாகவே பொருந்தி நிற்கிறது. ஹோமரின் இலக்கியங்களை மீறிய வாழ்வின் சத்தியங்கள் இல்லாததால், இன்னும் அந்த இதிகாசங்களுக்கு காலகாலத்துக்கும் வாழ்வு நீண்டு கிடக்கிறது. பிறஇலக்கியங்கள் இன்றும் இனியும் ஹோமரின் இலக்கியங்களை எட்டித் தொட்டுவிட முடியாதவைகளாகவே தூரத்திலேயே நின்று போகின்றன.

பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டில் உலக இலக்கிய மரபில் புதிதாய் நாவல் இலக்கியம் பிறந்தபோது—வசனம் சாதாரண சாமான்ய மக்களின் இதயமாய்ப் பேசியபோது ஹோமரின்

ஒடிஸ்ஸி இதிகாசம்தான் வசனத்துக்கும் முன் மாதிரி அமைப்பாய் திகழ்ந்து வழிகாட்டியது. மறுமலர்ச்சி யுகத்தில் புதியதாய்ப் பிறனி எடுத்த ஆழ்கிலும், ஜெர்மன், ப்ரெஞ்ச், இத்தாலி ஸ்காண்டிநேவியன் போன்ற எல்லா ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் முதல் புத்தகமே ஹோமரின் இதிகாசங்களின் உரைநடைதான்! இதிகாசக் கட்டமைப்பு என்ற அளவில் இன்றும் ஒடிஸ்ஸி புதுமையாகத்தான் நிற்கிறது. சொல்லப் போனால் உலக நாவல் இலக்கிய மரபில் முதல் இதிகாச நாவல் என்று ஒடிஸ்ஸியைச் சொல்லியாக வேண்டும். அது—நாவல் உருவம் என்ற இலக்கிய அமைதியை நாலாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே சாதித்திருக்கிறது என்பதில் உலக இலக்கிய விமர்சகர்களிடையே கருத்து வேறுபாடில்லை. ஆம் ஹோமர் நாவல் உருவில் அமைந்த இதிகாச கர்த்தா! இருபதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பிய நாவல்—இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய அநாவல் (Anti Novel) ஆகியவற்றுக்கும் கூட அடிப்படை உரு அமைப்பில் பெரிய மரபாய் உதவியது ஒடிஸ்ஸியும் இலியட்டும்தான்.

ஹோமர் ஒடிஸ்ஸி காவியம் முழுமையும் 'பிளாஷ்பாக்' முறையில் நவீன உத்தியை அன்றே தம் இதிகாசத்தில் பயன்படுத்தியிருப்பது நமக்குப் பெருமையல்ல. எண்ணற்ற உலக நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், எண்ணற்ற மொழிகளில் தோன்றிய எண்ணிலடங்காத நாவல் தொடர்கதைகள் எல்லாவற்றுக்கும் உத்திகளைத் தந்திருப்பதும் ஹோமரது பாதையே. எல்லா கதைகளும் எங்கு முடியுமோ அங்கு தொடங்குகிறது, ஹோமரின் இதிகாசம் ஒடிஸ்ஸியில்! கதாநாயகனின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும் இதிகாசநாயகி பெனிலோப்பி! ஒடிஸ்யூஸ் வந்ததும் கொலை செய்யக் காத்திருக்கும் வில்லர்கள், தந்தை ஒடிஸ்யூஸை அவனது வருகையைப் பத்தாண்டுகளாய் காத்திருந்து கடலில் எதிர்கொண்டழைக்கப் போகும் மகன் டெலிமாக்கஸ்! எதிர்வரும் தந்தையை எதிர்கொண்டழைக்கும் மகனை எதிர்த்துவரும் எதிரிகளின் கூட்டம்! மறுபுறம் தன்னந்தனியே கடலைக் கிழித்தப்படி வரும் ஒடிஸ்யூஸின் படகு! யாருமறியாமல் உருமாற்றத்தோடு தன் தேசத்திலேயே அந்நியனாய் கப்பல் இறங்கி, தன் வீட்டிலேயே வேலைக்காரனாய், தன் மனைவியின் முன்னமே பிச்சைக்காரனாய் அஞ்ஞாத வாசம் செய்து நிற்கும் காட்சிகள் எந்த நவீன நாடகத்துக்கும் பின்வாங்காத கலைத்திறம் கொண்ட காவிய சித்திகள்! ஒடிஸ்யூஸ் வாழ்வில் இருபதாண்டுக் காலத்தில் நிகழ்ந்த எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் இலியட்-ஒடிஸ்ஸி ஆகிய இரண்டு இதிகாசங்களில் இப்படி இந்த இடத்தில் தான்

துவங்குகிறது.

உலகின் ஆதி இதிகாசங்கள் இப்படித்தான் இன்றைய நவீன கதை சொல்லும் உத்திகளை அன்றே துவக்கியது. கிரேக்க இதிகாசங்களில் ஒரு நாவல் இலக்கிய தன்மைகளை இவ்விதி காசங்களில் காண்பதே கூட இலக்கிய மரபில் ஒரு வழக்கமாகி விட்டது. ஒடிஸ்ஸி, இலியட் ஆகிய இரு இதிகாசங்களின் வாழ்வு முழுவதையும் தன் கதையாய் ஆல்ஸிநொஸ் ராஜாவின் ஃப்பிளீஷ்ய அரண்மனையில் முன்தூண்டலாய் (IRONY) அய்ரனிகலாக விவரிக்கிறான் ஒடிஸ்யூஸ். ஹோமரின் இந்த இலக்கிய உத்தி. இன்றுவரை எத்தனையோ மொழிகளின் காவியங்களிலும் விடாமல் பின்பற்றப்பட்டு வருவதுடன் மிக நவீன நாவல் சிறுகதை மற்றும் தொடர்கதை மலிந்த சாதாரண சினிமாக்கதைகள் வரை இந்த உத்தியைக் கையாளாதவர்களே கிடையாது. இந்த இலக்கிய உத்தி ஹோமர் காலத்திலிருந்தது போலவே இன்றும் புத்தம் புதியதாய் எல்லா துறைகளிலும் வாழ்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

தன் மனைவியைக் காப்பாற்ற, மீண்டும் தன் காதலியாம் மனைவியுடன் புதுவாழ்வு எய்த—கடைசியில் இதிகாச இறுதி கட்டத்தில் ஒடிஸ்யூஸ் காட்டும் தந்திரம்—போர்த்திறம் அதற்கு முன்னும் பின்னும் இருந்த பழைய காவிய மரபின்பழம் உத்திகளை எல்லாம் பின் தள்ளி விட்டு முன்பாயும் புதுமைத்திறம் நினைந்து நினைந்து துயக்க வேண்டிய இலக்கிய இன்பம் ஆகும். யாருமே இதிகாச நாயகன் இவன்தான் என்று ஒடிஸ்யூஸை தெரிந்துணர்ந்து கொண்டு விடமுடியாமல் இருந்தபோதும் பதினைந்து, இருபதாண்டு களுக்கு முன்னர் ஒடிஸ்யூஸ் வீட்டில் விட்டு விட்டுப் போன அவனது நாய் ஒடிஸ்யூஸை உடனே அடையாளம் கண்டு கொண்டு மோந்து உணர்ந்து தாவிக்குதித்து ஆர்ப்பரித்து குரல் கொடுத்து நக்கி நக்கி சப்த குதாசலம் செய்கிறது. தன் எஜமானனை எதிர்ப்பார்த்துப் பல ஆண்டுகளாய் கவனிப்பாரில்லாமல் ஒதுக்கப்பட்டு நோயால் இளைத்து உடல் பிணிகளால் நைந்து பட்டினியால் வாடியிருந்த அந்நாய் இப்போது எஜமானனைக் கண்டதும் ஆர்ப்பரித்து அன்பைக் கொட்டி, தன் எஜமானன் காலடியிலேயே உயிரை இழக்கும் காட்சி—உலக இலக்கியத்தில் வேறு எங்குமே காண முடியாத காணக்கிடக்காத மதிநுட்பமும் இயற்கை மனோதத்துவமும் சகல உயிர்களைக் ஒன்றாய்க் காணும் ஒருமைகண்ட இதிகாச காவிய அநுபவமும் ஆகும்.

(தொடரும்)

ஈரோஸ்

மலையகத்தில் வேர்கொள்கிறது

விண்ஸ்டன்-டி-வால்லியர்

ஒரு லட்சத்து இருபத்தைந்தாயிரம் இந்திய இராணுவத் துருப்புகள் இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்குப் பகுதிகளில் நிலைகொண்டிருக்கின்றன. மேலும் தெற்குப் பகுதியும், நாட்டின் இதரப் பகுதிகளும் இதற்கு முன் என்றுமில்லாத படியான பாதுகாப்புவளையத்திற்குள் உள்ளன. இந்நிலையிலும், இன்று தேசிய அரசியலில் காணப்படுகிற-விலக்கிவிட முடியாத-உண்மை என்னவெனில், இலங்கை அரசாங்கம் வடக்கு, கிழக்கு, மத்திய மற்றும் தெற்கு மாகாணங்களுக்கான மாகாணசபைத் தேர்தல்களை நடத்த இயலாமல் தள்ளிப்போடும் கட்டாயத்திற்கு ஆளாகி உள்ளது.

மலையக மக்களின் குடி உரிமை, அவர்களை இந்தியாவிற்கு திருப்பி அனுப்புதல் ஆகிய பிரச்சனைகள் குறித்து எவ்வித கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்படாத, நிபந்தனையற்ற ஒரு பொது நிலைப்பாட்டை ஈழப்புரட்சி அமைப்பு (ஈரோஸ்) எடுத்துள்ளதன் விளைவாய் இன்று மத்திய மாகாண அரசியற் செயற்களத்தில் ஒரு புதிய மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இந்தப் பிரச்சனைகள் மீது இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவரும், கிராமப் புறத் தொழில்வள மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சருமான திரு. தொண்டமான் முன்பு கொண்டிருந்த தன் கருத்து நிலையிலிருந்து மாறி புதிய தொரு நிலைப்பாட்டை நோக்கி அடியெடுத்து வைக்க நிர்ப்பந்தக் காரணமாய் அமைந்தது மலையகப் பிரச்சனைகள் குறித்து மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு ஈரோஸ் வெளியிட்ட அறிக்கையே ஆகும்.

தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இந்தியாவிற்கு 'திருப்பி அனுப்புதல்' என்பதிலிருந்து 'நாடு கடத்துதல்' என்பதை வேறுபடுத்தி உணராமல் ஒப்புமைப் படுத்திக் கூற எப்படி இயலும்? என்று தொண்டமான் இப்போது கூறியிருக்கிறார். குடி உரிமைப் பிரச்சினையின் கடுமையை சுவரொட்டி முழக்கங்கள் வாயிலாய் தோட்டப் பகுதிகளில் எடுத்துரைக்கும் ஈரோஸின் எழுச்சியைக் கண்ட அரசியல் வட்டார பகுத்தாய்வாளர்கள், இன்றைய நிலையில் இதை திரு. தொண்ட

மாணல் புறக்கணிக்க முடியாதெனக் கருதுகிறார்கள். மேலும், ஒரு வருடத்திற்கு முன்கைது செய்யப்பட்ட 75 இளந்தோட்டத் தொழிலாளர்களை உடனடியாக விடுவிக்கும்படி ஈரோசின் சுவரொட்டிகள் கோரியுள்ளன. ஈரோசால் எழுப்பப்படும் இந்த இரு பிரச்சனைகளும் திரு. தொண்டமானின் மனசாட்சிக்கு மிக நெருங்கிய தொடர்புள்ளவைகளே என்பதால், தோட்டப்பகுதிகளில் அவருக்குள்ள செல்வாக்கை சேதப்படுத்தும் வகையில், இந்தப் பிரச்சனைகளை மற்ற சக்திகள் தமக்குச் சாதகமாய் பயன்படுத்திக் கொள்வதை அவர் விரும்ப மாட்டார் என்று அரசியல் பகுத்தாய்வாளர்கள் நம்புகிறார்கள்.

மலையகப் பிரச்சனைகளில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கான கடமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் செயற்பாட்டு வரம்பிற்குட்பட்டு, இப்பிரச்சனைகள் மீதான உறுதியானதொரு நிலைப்பாட்டை இந்தியா எடுக்க வேண்டியுள்ளதை சுட்டிச் சொல்ல, வரும் மார்ச்-27ம் தேதி டில்லி சென்று இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியுடன் தான் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப் போவதாய் திரு. தொண்டமான் அறிவித்துள்ளார். இந்த அறிவிப்பு, அரசியல் பகுத்தாய்வாளர்களின் தீர்க்கமான ஊகம் மீது நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்கிறது.

ஆனால், "சிறிமா பண்டாரநாயக-சாஸ்திரி ஒப்பந்த அடிப்படையிலான நடவடிக்கைகள் இன்னமும் கைக்கொள்ளப்படவிருக்கும் நிலை உள்ள போதிலும், இப்போதைய ஒப்பந்தத்தின் சமூகமான நிறைவேற்றத்திற்காக ஸ்ரீலங்கா மலையகத்தில் வாழும் 2,50,000 இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களுக்கும் குடி உரிமை வழங்கவில்லை என்றால், அவர்களை இந்தியாவிற்கு திருப்பி அனுப்புவதென்பதும் இந்தியாவிற்கு நாடுகடத்துதல் என்பதையும் தவிர வேறெதுவாகவும் இருக்க முடியாது" என்றே திரு. தொண்டமான் கூறியுள்ளார்.

மேலும், "பரஸ்பரம் இரு நாடுகளுக்கும் அனுகூலமான நலன்களை எய்துவதற்குரிய வகையில், இந்த ஒப்பந்தம், திருப்பி அனுப்பப்

விஜயகுமாரணதுங்காவுக்கு இரங்கல் கூட்டம்

மனித நேயம் கொண்டவர்கள் மக்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள். மக்களின் நல்வாழ்க்கையும், அமைதியுமே அவர்களின் நோக்கமாக இருக்கிறது. எதார்த்த உண்மைகளை, அனுபவ உள்வாங்கலோடு மீள்பார்வை செய்து மக்களுக்கான கருத்துக்களை, மக்கள் முன் வைக்கிறார்கள். மக்களுக்காக, தம்முடைய வாழ்க்கையைத் தொடங்கும் மனிதாபிமானிகள் எதிர் நோக்கும் இன்னல்கள் கொஞ்சம் அல்ல.

ஆம். இனவெறியின் ஆர்ப்பாட்டக் குரல்கள் ஓங்கி ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிற தென்னிலங்கையில் இருந்தும், மனித நேயத்திற்கான ஒரு குரல் விட்டு விட்டு எதிரொலித்துக் கொண்டே இருந்தது. ஆரவாரக் கூச்சல்களின் மத்தியில் இருந்து எழுந்த மனித நேயத்திற்கான இக் குரல், இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் எதிரொலித்தது. ஆனால் எந்த அமைதியும், சமாதானமும் இலங்கையில் நிலவ வேண்டும் என அக்குரல் ஒலித்ததோ, அக்குரலின் குரல்வளை இனவெறியர்களால் நெரிக்கப்பட்டு விட்டது.

ஆமாம். இலங்கையில் அமைதியையும், சமாதானத்தையும் விரும்பிய, சிறிலங்கா மக்கள் கட்சித் தலைவர் திரு விஜேகுமாரணதுங்கா, 16-02-1988 அன்று தமது இல்லத்தில் வைத்தே கூட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

தென் இலங்கையின் விசித்திரமான இடது சாரிகளைப் போல் இல்லாது, மனித உயிர்கள்

விடை மதிப்பில்லாதது; மனிதாபிமானம் மகத்துவமானது என்று திரு ரணதுங்கா கருதினார். அதன் வெளிப்பாடுதான், அவர் தமிழர்களின் நல்வாழ்வின் மீதும், இலங்கையின் அமைதியின் மீதும் காட்டிய அக்கறை.

தென்னிலங்கை, சிங்கள இடதுசாரிகளாலேயே (?) தமிழர்கள் கைவிடப்பட்ட நிலையில், 'மனிதாபிமானம் மரணித்து விடவில்லை' என்ற வகையில் தமிழ் மக்களுக்கு ஆதரவுக் குரல் கொடுத்து வந்த திரு விஜேகுமாரணதுங்காவின் படுகொலை, ஈழத் தமிழர்களுக்கு மட்டுமல்ல, மனித நேயம் கொண்ட அனைவருக்குமே, ஒரு பெரும் இழப்பு என்றுதான் ஈழ நண்பர் கழகம் கருதுகிறது.

திரு விஜேகுமாரணதுங்கா அவர்களுக்கு 22-02-1988 திங்கட்கிழமை மாலையில் இரங்கற் கூட்டம் பத்திரிகையாளர் திரு நாகார்ஜுனன் தலைமையில் சென்னை மைலாப்பூரில் ஈழ நண்பர் கழகத்தினரால் நடத்தப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி சார்பில் திரு அ. அமிர்தலிங்கம், ஈரோஸ் சார்பில் தோழர் இ. இரத்தின சபாபதி, ஈ. பி. ஆர். எல். எப். சார்பில் தோழர் கரேஷ் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர். மேலும் வழக்கறிஞர் ச. செந்தில்நாதன், தோழர் எஸ். வி. ராசதுரை, தோழர் எழில். இளங்கோவன், தோழர் ச. மா. பன்னீர்ச் செல்வம் ஆகியோரும் மறைந்த தலைவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தினர்.

படுவோருக்கு சமமாக குடி உரிமை வழங்குதல் என்ற அம்சத்தை உள்ளடக்கி உள்ளது. ஆகவே, ஒருவர் மற்றவரை சமமாய்க் கருதி ஒத்திசைந்தே செல்ல வேண்டும். இந்த ஒப்பந்தம் இந்தியா இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளுக்குமுள்ள சம அளவிலான பொறுப்பு, ஈடுபாடு பற்றிய கடமைகளைக் குறிக்கிறது. இருபக்கத் தொடர்புடைய இவ்வொப்பந்தத்தின் ஒருதலைப்பட்சமான—மற்றவர்களைய திருத்திப்படுத்தாத—செயற்பாடுகள், உரிய இசைவினைக்கத்தை கொண்டிருக்காது" என்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. ராஜீவ்காந்தியுடன் இணைந்து நின்று மலையகமக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அவர் தீவிரம் காட்டுவாரா? உண்மைகளின்

தீட்சனயமும், நெருக்கடிமிக்க இப்போதையச் சூழ்நிலைகளும் அவரிடமிருந்து உறுதியான "பதிலை" கோருகின்றன.

இவ்விதமாய்..., மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு [ஐனதா வி முக்தி பெரமுன] எதிரான ஸ்ரீலங்கா அரசின் குழிபறிப்பு வேலைகளும், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசிற்கு [CWC] நேரெதிர் நிலையில் ஈழப் புரட்சி அமைப்பு [EROS] மறைமுகமாய் நிற்பதும் இன்றைய இலங்கை அரசியற் களத்தில் ஒரு புதிதான காட்சிமாற்றத்தை தோற்றுவித்துள்ளன.

—தி ஐலேண்ட் (30-3-88) இதழிலிருந்து

சில வரிகளில் செய்திகள்...

சென்னை-பிப்ரவரி : 19 ஜூலை 29 அன்று இந்திய இலங்கை அரசுகளுக்கிடையிலான உடன்பாடு ஏற்பட்டு, நாம் எமது ஆயுதங்களைக் கையளித்த பின்னர் இதுவரையில் எமது தோழர்கள் ஒன்பது பேர் மர்மமான முறையில் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். வவுனியா விலிருந்து முல்லைத்தீவு வரும் வழியில் தோழர்கள் மயிந்தன், விஜி, வரன் ஆகியோர், பின்னர் வவுனியாவில் தோழர்கள் ஜூட், ரவி ஆகியோரும், பின்னர் கிளிநொச்சியில் சுப்பிரமணியம் மாசிவாமணி, வேலுப்பிள்ளை சந்திரன், நவரட்ணம் சுப்ரபன் ஆகிய மூவரும் இவ்விதமான மர்ம மறைவுகளுக்கு இலக்காகினர்.

போராட்ட அமைப்புக்களிடையே பரஸ்பர புரிந்துணர்வை வளர்க்கவும், ஐக்கியத்தை உருவாக்கவும் நாம் பரந்தளவில் பாடுபட்டு வந்ததுடன் எமது இழப்புக்களைக் கூட கோபத்துடன் தாங்கி வந்திருக்கிறோம் என்பது ஈழப் போராட்டத்தை அறிந்தவர்களும் மக்களும் நன்கறிவர். இந்த நிலையில் எமது தோழர்கள் மர்மமான முறையில் மறைவது தொடர்பாக எமது அமைப்பினர் தோழர் பாலகுமாரன் தலைமையில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டிய சமயம் விஷயங்களின் கல்லெறிக்கு இலக்கானமை தெரிந்ததே. இது தொடர்பாக ஈழத் தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணி விடுத்த அறிக்கையானது உண்மைக்குப் புறம்பானதும் உண்மைகளைத் திரிவுபடுத்தும் நோக்கம் கொண்டதென சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம். இன்றைய ஈழத் தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணியின்தலைமைப் பதவிகளில் இருப்போர் ஆரம்பம் முதலே வன்முறைக்கும், அராஜக வாதத்திற்கும் காடைத்தனத்திற்கும் பெயர் பெற்றவர்களென்பதை கடந்த காலச் சம்பவங்களின் துணையோடு விளக்க விரும்புகிறோம்.

எனினும் சக இயக்கங்களுடன் ஏற்படும் கருத்து வேறுபாடுகளைப் போட்டி பொறாமை உணர்வுகளுக்கு இடமளிக்காத வகையில் பழி

வாங்கும் மனப்பாங்கைத் தவிர்த்து தமிழ் பேசும் மக்களின் இன்றைய இருள் சூழ்ந்த நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு போராளிகளின் ஒருமித்தக் கருத்து வடிவத்தைப் பெறுவதற்கு நாம் முயன்று வருகிறோம். எனவேதான் கிளிநொச்சியில் இடம் பெற்றதாகக் கூறப்படும் திரு. தர்மலிங்கத்தின் கொலைக்கும் எமது அமைப்புக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறுகிறோம். மேலும் எமது அமைப்பின் கொள்கை வரையறுப்பு களில் இருந்து பெற்ற பெருந்தன்மைப் போக்கை வெறுமனே இயலாமையாகவோ கோழைத்தனமான பின்வாங்குதல்கள் என்றோ எவரும் கருதிவிட வேண்டாம் என வினயமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

□ □ □

சென்னை-மார்ச் 18 ஈழவிடுதலையில் நாட்டம் கொண்டோருக்கு இன்றைய பத்திரிகைகளின் (18.3.1988) தலைப்புச்செய்தி அதிர்ச்சியையும், ஆச்சரியத்தையும் தருகிறது. அதாவது தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் 'பிரபாகரனைத் தேடி ஆரூயிரம் வீரர்கள் வேட்டை-பிணமாகவோ, உயிருடனோ பிடிக்க முயற்சி' என்ற கருத்துப்பட்ட அறிவிப்பு, இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்த சரத்துக்களுக்கு முரண்பட்டதாகவே 'ஈரோஸ்' இயக்கம் கருதுகிறது. ஏனெனில் ஆயுதங்களை விடுதலை வீரர்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்வதற்கும், அதைப் பலவந்தமாக பெற்றுக்கொள்ள புலிகளைச் சுற்றி வளைத்து வேட்டையாடுவதற்கும், பாரிய வித்தியாசம் உண்டு என்பது மட்டுமல்லாமல் இது அரசியற் தீர்வுக்குப் புறம்பான இராணுவ வழிமுறையையே வலியுறுத்துகிறது. இத்தகைய கொள்கையை இந்திய பாதுகாப்புப் படை தளபதிகளே விரும்பாத ஒரு கைங்கரியம் என்பதை அவர்களது கடந்தகால அறிக்கை உறுதிப்படுத்துகிறது.

—ஈரோஸ் அறிக்கைகளிலிருந்து

வெளியிடுபவர் : இரா. திரவியம், 12, முதல் பிரதான சாலை,

நேரு நகர், சென்னை-20 □ அச்சிடுபவர் : ஜே. ரமணி,

பிளேஸ் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-20 □ ஆசிரியர் : நதி

'நமஸ்' படக் காட்சிகள்